

El Rec Clar 36

Gener

2007

REVISTA DE VIDRERES

Parlem de... Castell de Sant Iscle
Parlem amb... En Joan de la farmàcia

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085

AJUNTAMENT

Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Civic	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14

www: www.vidreres.com - e-mail: vidreres@ddgi.es

ENSENYAMENT

Llar d'Infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11

SANITAT

Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Vilardell	972 87 50 09

Farmàcia Moré..... 972 85 05 75

CONSELL COMARCAL

Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Recaptació (Oficines Vidreres)	972 85 10 94
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30

TRANSPORTS

Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32

ALTRES

Rectoria	972 85 00 61
Enher (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14
	972 85 87 85
Correus i Telègrafs	972 85 11 33

(Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 14:30 i dissabtes de 9:30 a 13)

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS Estiu: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda. Hivern: de dilluns a divendres, de 9 a 2 del matí i de 3 a 6 de la tarda.

BIBLIOTECA MUNICIPAL De dilluns a dissabte, de 10 del matí a 1 de la tarda i de 4 a 8 del vespre

ALCALDIA, OBRES I SERVEIS, RECURSOS HUMANS, CULTURA, MEDI AMBIENT I COMERÇ (Jordi Daranas i Pla) Dimarts i dijous de 10 matí a 2 de la tarda

GOVERNACIÓ I HISENDA (Agnès Banús i Formiga) Dimarts de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

ENSENYAMENT I SERVEIS SOCIALS (Francesc Falgueras i Baquero) Dilluns de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.

ESPORTS, URBANISME, SANITAT I COMERÇ (Joan Julià i Solé) Dilluns de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS TÈCNICS (Lluís Lloret i Quer, ARQUITECTE TÈCNIC, I Jordi Llinàs i Joana, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES) Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ASSISTENTA SOCIAL) Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda

RECOLLIDA DE TRASTOS VELLS Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

Gener 2007

Dilluns 1	Sils
Dissabte 6	Vidreres (Moré)
Diumenge 7	Vidreres (Vilardell)
Dissabte 13 i diumenge 14	Maçanet
Dissabte 20 i diumenge 21	Sils
Dissabte 27 i diumenge 28	Vidreres (Moré)

Febrer 2007

Dissabte 3 i diumenge 4	Riudarenes
Dissabte 10 i diumenge 11	Vidreres (Vilardell)
Dissabte 17 i diumenge 18	Maçanet
Dissabte 24 i diumenge 25	Sils

Marc 2007

Dissabte 3 i diumenge 4	Vidreres (Moré)
Dissabte 10 i diumenge 11	Riudarenes
Dissabte 17 i diumenge 18	Vidreres (Vilardell)
Dissabte 24 i diumenge 25	Maçanet
Dissabte 31	Sils

Les guàrdies comencen el dissabte a 2/4 de 10 del matí i acaben dilluns a 2/4 de 10 del matí. Dissabte al matí obren totes les farmàcies.

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents: dilluns-Maçanet, dimarts-Sils, dimecres-Vidreres (Moré), dijous-Riudarenes, divendres-Vidreres (Vilardell). Les guàrdies són localitzades.

MAÇANET DE LA SELVA, FARMÀCIA RIERA:

Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

RIUDARENES, FARMÀCIA MASÓ:

Ctra. Santa Coloma, 34 - 972 85 61 37

SILS, FARMÀCIA ALTIMIR:

Ctra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38

VIDRERES, FARMÀCIA MORÉ:

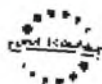
Catalunya, 48 - 972 85 05 75

VIDRERES, FARMÀCIA VILARDELL:

Carrer de Girona, 37 - 972 87 50 09

- 2 - Serveis
- 3 - Editorial
- 4 - Parlem de...
- 9 - Parlem amb...
- 11 - Des de la Casa de Vila
- 15 - Actualitat
- 22 - Curar-se en salut
- 24 - Medi ambient
- 25 - Plou i fa sol
- 26 - Biblioteca
- 27 - Anem a estudi
- 31 - Esports
- 36 - Opinió
- 37 - Fem una queixalada
- 38 - El viatge
- 42 - Res Clar
- 43 - Entreteniments
- 44 - Agenda
- 47 - Nadal 2006

amb la col·laboració de

Editor: AJUNTAMENT DE VIDRERES - Consell de Redacció: Joaquim Daban, Ramon Garriga, Gemma Masnou, Joaquim Bayó, Anna Viader, Mònica Garcia. Col·laboradors: Josep Formiga, Àngel Teixidor, Joan Giral, Eduard Adrobbau, Anna Vila, Joan Grimal, Sergi Puig, Jordi Perras, Isabel Boada. - Fotocomposició: J. Comunicació
Impressió: Gràfiques Fornells - Dipòsit legal: GI-23598 - Portada: Trió popular.

► Un any nou, amb més transport públic?

El darrer trimestre del 2006 apareguren un munt de notícies que denunciaven el mal servei que prestaven els transports públics a la ciutat de Barcelona i, en general, a tot Catalunya. S'evidenciava així una manca de planificació i d'inversió pública per part del govern central: caigudes de catenàries, retards en les arribades dels trens, combois que no sortien o que quedaven bloquejats durant hores... Els ciutadans afectats tenien tota la raó del món en queixar-se perquè no se'ls donava el servei fiable i eficient que requereix un servei públic del segle XXI.

No obstant això, i sense que vulguem justificar la ineficàcia d'aquest servei públic, ens sobta aquest rebombori. "Qui pogués plorar amb els seus ulls!!" Sens dubte, els ciutadans de comarques (com ens anomenen els mitjans de Barcelona) no podem queixar-nos perquè, senzillament, el transport públic és quasi inexistent i, per tant, encara gràcies si disposem d'alguna línia de bus o de tren.

Des de Vidreres, concretament, podem desplaçar-nos a Girona o a Lloret a través d'una línia d'autobusos. De dilluns a divendres, els vidrerencs disposem de 6 viatges programats; els dissabtes, només n'hi ha 3 de previstos i, sorprenentment, els diumenges no hi ha servei (com si els vidrerencs no tinguéssim necessitat d'anar a Girona o a Lloret durant el diumenge). Fent una comparativa amb els horaris d'anys enrere, ens adonem que la freqüència de viatges que es realitzen és gairebé la mateixa que la de l'any 1980 (llavors, la nostra població només tenia uns 3.000 habitants i, actualment, ja sobrepassem els 7.000 ciutadans empadronats).

Afortunadament, tenim ben a prop l'estació de tren de Sils, i això ens facilita una comunicació mitjanament eficaç amb les ciutats de Girona i Barcelona. Fins ara, però, no existeix un servei de transport públic que enllaci Vidreres amb l'estació de Sils i, per tant, ens cal utilitzar el vehicle particular per poder arribar a l'estació de tren.

Però les notícies sembla que són una mica esperançadores. La Generalitat, entre els mesos d'agost i octubre de 2006, va anunciar un seguit d'inversions per millorar el transport públic a les comarques de Girona. Segons les declaracions apuntades pels responsables del departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, la nostra població hauria de ser una de les beneficiades. D'una banda, s'augmentaria la freqüència d'autobusos entre Vidreres i Girona, de 6 viatges es passaria a 10 (caldría pregar-se si els 10 viatges també es farien durant el cap de setmana), i d'altra banda, es crearia una línia circular entre Caldes i Maçanet, passant per Llagostera i Vidreres —es preveu la possibilitat d'arribar fins a l'estació de Sils?

No se'ns escapa que aquesta planificació anunciada per la Generalitat es va fer poc abans de les eleccions al parlament de Catalunya i, per tant, caldrà veure si només van ser promeses electorals o si realment hi ha una ferma intenció de situar el transport públic de les comarques gironines al nivell que correspon a una societat moderna i avançada dels inicis del segle XXI. Cal tenir present que, per moltes ampliacions de carreteres nacionals i comarcals que es facin, mai no seran suficients si no es potencia el transport públic.

Desitgem un Bon Any Nou als nostres lectors.

FE D'ERRADES

A la pàgina 19 del número anterior de la revista (El Rec Clar 35), dins l'apartat d'història de l'index, atribuïem l'article Recordant els primers cops de gas a Vidreres a en Narcís Gascons, quan en realitat va ser escrit per en Lluís Gascons i Clarió.

Segona campanya d'excavacions al castell de Sant Iscle: el pati porticat, la torre de l'homenatge i les torres de ponent

Vista general del pati porticat i de la torre de l'homenatge, al final de l'excavació d'enguany. Dins del pati s'hi poden veure les dues sitges que han quedat inacabades.

JOAN LLINÀS I POL, JOSEP CANYET I CASTELLÓ (JANUS, SL)

Del 3 de juliol a l'11 d'agost s'ha dut a terme la segona campanya d'excavacions arqueològiques al castell de Sant Iscle. Patrocinada per l'Ajuntament, s'ha efectuat mitjançant dos torns de camp de treball (un de català i un d'internacional) gestionats pel Grup d'Esplai Vidrerenc.

Les excavacions al castell es van iniciar l'any 2005, amb una campanya que es va centrar en l'excavació de la capella del castell. L'edifici de la capella es va poder excavar gairebé en la seva totalitat, amb uns resultats excel·lents (Llinàs 2005), i encara va haver-hi temps per iniciar les intervencions a dins del castell pròpiament dit, on la simple neteja de la capa vegetal va posar al descobert un pati porticat adossat a migdia contra les restes de la torre de l'homenatge del castell fundacional. Aquestes interessantíssimes troballes van comportar que la previsió de la campanya de 2006 anés encaminada a la continuació de l'excavació d'aquests dos elements: el pati i la torre de l'homenatge. Igualment, la vintena llarga de participants en els camps de treball ha fet possible la intervenció en altres parts del castell: les torres nord-oest i sud-oest, l'habitació sud-oest i un petit sector de la capella, a l'exterior i a tocar de la primitiva porta d'entrada, que havia quedat inacabat.

El pati porticat

El pati porticat és un espai de planta quadrangular, de prop de 50 m², situat a la part nord del castell. Al nord i a l'oest està delimitat per un pòrtic de dues arcades per costat, a l'est per unes estances que desconeixem, ja que romanen per excavar, i al sud per les restes de la torre de l'homenatge del castell fundacional, del segle XI. Segons tots els indicis, en el moment de construcció i funcionament del pati (segles XIII-XIV) aquesta torre ja estaria enderrocada. Anomenem pati a aquest àmbit segurament perquè –si més no en part– sembla que estaria descobert i que funcionaria com un pati de llums de les estances del seu voltant. És molt probable, tanmateix, que a la seva meitat est hi hagués una mena de porxada, ja que en aquella

La torre sud-oest. Es pot veure el paviment de pedres planes i, a la paret, l'arrel del pi que l'ha esqueixat. A baix a l'esquerra hi ha la comunicació, paredada, amb l'estança veïna.

banda hi han aparegut molts fragments de teula caiguts entre l'enderroc i, el que és més significatiu, les bases de les pilastres, fetes en part de carreus de pedra sorrenca ben tallats, que sostindrien la teulada.

Tot l'espai del pati estava sepultat per un immens enderroc de pedra procedent de la caiguda de les parets del seu voltant. En un nivell determinat d'aquest enderroc hi ha aparegut ceràmica del segle XVII, que ens delata el que sembla un reaprofitament temporal d'aquesta part del castell (un tancat de bestiar o un habitatge precari), que aleshores encara es conservaria força sencera, un segle després del seu abandonó.

A sota, un enderroc de teules, terra i pedra més petita, caigut directament sobre el nivell de circulació ens va revelar, amb la recuperació d'abundant material arqueològic, com aquesta part del castell fou abandonada a les primeres dècades del segle XVI.

El paviment del pati era en part de calç i en part la mateixa roca del subsòl retallada i, al centre i al nord-est, hi han apa-

regut dues sitges, retallades a la roca, que han quedat a mig excavar i que es preveu enllestir a la propera campanya. La funcionalitat d'aquestes sitges, amb tota versemblança, seria la d'emmagatzemar el gra recaptat pel castell als pagesos en concepte d'impostos i taxes. Per altra banda, un estrat de terra en pendent, localitzat a l'extrem sud-est del pati i format al segle XIV ens podria indicar o bé una rampa d'accés des dels indrets més elevats de la part sud del castell o bé una acumulació de runa o de deixalles en un dels racons més foscos d'aquest àmbit.

La torre de l'homenatge

La torre de l'homenatge s'ubica al sud i a tocar del pati. Es tracta d'una potent estructura de planta circular de 7'20 metres de diàmetre exterior i 2'90 metres de diàmetre interior, amb unes parets que assoleixen un gruix de 2'15 metres. Es conserva tan sols en una alçada d'uns 140 cm, ja que fou enderrocada probablement en el moment de grans reformes (segles XIII-XIV), quan el castell

va prendre a grans trets la forma amb què avui el coneixem, és a dir, una construcció rectangular amb torres als quatre angles.

Descoberta l'any passat tan sols en el seu extrem nord, on dona al pati, enguany els treballs s'han centrat en documentar-ne la planta. La presència de grans enderroc i de les arrels dels arbres ha impedit acabar aquesta tasca per la banda sud i oest, feina que ha quedat pendent per a la propera campanya, en què també se n'excaravarà l'interior.

Les torres de ponent

Del recinte del castell dels segles XIII-XIV hem excavat enguany també les dues torres cantoneres de la banda de ponent, que es trobaven en un estat de conservació molt precari, especialment la del sud-oest, literalment migpartida per l'arrel d'un pi.

La torre sud-oest té un diàmetre exterior de 3'40 m, i la paret té un gruix d'uns 80 cm. El mur és circular, però sembla que originalment la torre estaria oberta per la banda nord-est a l'estança veïna (que anomenem habitació sud-oest).

Aquesta obertura s'hauria paretat ben aviat, potser per una fallida de la pròpia torre, amb un mur que connectava diagonalment les muralles sud i oest del castell.

A l'interior de la torre hi ha aparegut part del propi enderroc, caigut sobre el paviment, que estava fet amb pedres planes col·locades damunt d'una preparació de calç i sorra. Sota aquesta preparació ha aparegut una banquetta de fonamentació d'entre 20 i 30 cm d'amplada, que reduïa considerablement el diàmetre interior de la torre. Aquesta fonamentació tenia més de 2'5 metres de fondària, ja que en aquest punt la roca mare

La torre nord-oest a nivell de paviment. Es pot apreciar com respecta plenament l'angle de la muralla, que té el cantell arrodonit, i com gairebé no ha preservat cap dels seus pisos superiors.

es troba a molta profunditat.

El material arqueològic aparegut en aquesta torre, poc abundant, ha permès constatar que va funcionar poc temps, ja que tant el farcit de la fonamentació com l'enderroc han proporcionat materials del segle XIV o, a tot estirar, de primeries del XV. És probable, doncs, que la torre no arribés a funcionar ni un segle sencer.

La torre nord-oest, en canvi, era sensiblement diferent. Es tracta igualment d'una construcció cilíndrica, delimitada per un mur circular de 5 metres de diàmetre, però que, a diferència de la torre sud-oest, no estava oberta a l'interior del castell, sinó que s'havia construït respectant l'angle de la muralla, que presentava el cantell arrodonit. Això va provocar que l'espai interior del pis inferior de la torre, a la qual s'entrava des d'un accés elevat, al segon pis (que no s'ha conservat), fos impracticable i es massissés amb un farcit de pedres, morter i sorra que, a més, assegurava una major solidesa a la torre, propera a un desnivell del terreny. L'excavació n'ha pogut documentar

tan sols el paviment del segon pis, construït sobre el massissat i constituït per un nivell de calç, a banda d'una petita part de l'enderroc caigut a sobre que, malauradament, no ha proporcionat material arqueològic suficient per poder esbrinar en quin moment la torre fou abandonada.

Altres intervencions

A banda d'aquests sectors principals, s'ha intervingut en altres zones del castell. A l'habitació sud-oest, que sembla tractar-se d'una gran sala de planta rectangular, tot just se n'ha extret una part del potent enderroc de pedres que la cobreix. Per altra banda, també s'ha efectuat una petita intervenció a l'exterior de la capella, davant la façana oest, un sector que havia quedat inacabat després de la intervenció de l'any passat. En aquesta façana s'obria el que fou la porta principal d'entrada a la capella des de la seva construcció fins al segle XVI. L'excavació ha acabat de posar al descobert el graó d'obra que s'hi va construir al

La muralla nord, a la dreta, que fa raconada amb la part més ben conservada de la muralla oest, al fons. Darrere hi ha el cos adossat al segle XV i a l'esquerra es veuen les pilastres de les arcades que donen al pati interior.

segle XV en pujar-se en nivell del llinar arran de les importants reformes que s'hi van fer en aquest moment, i s'ha extret tota la terra que s'hi havia anat acumulant des d'aleshores.

Finalment, cal destacar que l'Ajuntament ha posat a la nostra disposició els mitjans tècnics i humans per tallar els arbres que obstaculitzaven l'excavació, així com una màquina retroexcavadora i un camió que

s'han encarregat d'extreure quasi tot el potentíssim enderroc que cobria les ales situades al nord i a l'oest del pati. Això, a banda de facilitar enormement els treballs d'excavació, ha permès posar al descobert tot el traçat de les muralles nord i oest del castell, que romanien majoritàriament desconegudes fins al moment. Pel que fa a la muralla nord, ha evidenciat el seu bon estat de conservació, ja que preserva entre 1'5 i 3

metres d'alçada. La muralla oest es troba més malmesa, sobretot a la part central, on sembla que s'obria una porta. Caldrà esperar la continuació de les excavacions per acabar-la de descobrir i veure si en el sector on no es conserva la muralla està simplement enderrocada o ja fou desmuntada al segle XV arran de la construcció, a l'altre costat, del cos oest, que va convertir aquest pany de muralla en una paret interior.

Un moment de l'excavació, amb diversos participants del camp de treball internacional.

Conclusions

Exteriorment, el resultat més destacable i visible de les excavacions d'enguany és que s'ha aconseguit posar al descobert una part important de la part nord del castell: tot el pati porticat fins a nivell de paviment, quasi tota la torre de l'homenatge i una bona tramada de les muralles nord i oest, que eren fins ara les més desconegudes. Igualment, s'ha evidenciat que, en aquesta part del castell, l'estat de conservació de les diferents parets era en general molt bona i que els nivells de circulació es troben en una cota molt baixa i que s'han preservat segellats per una immensa capa d'enderrocs. Tot plegat implica que l'estat de conservació d'aquesta part del castell és considerablement bona, evidentment molt més del que es podia suposar abans de començar les excavacions, quan tot l'espai semblava més o menys pla i estava ocupat per una espessa capa de vegetació.

Des d'un punt de vista d'informació històrica, la dada més important ha estat la de poder establir que el castell fou abandonat a principis del segle XVI i que només va continuar funcionant-hi la capella que, com se sap, encara va perdurar tres-cents anys més. Fins ara, la darrera notícia que teníem del castell datava dels

anys 1485-1486, quan tingué protagonisme durant la segona revolta remença, i se sabia que l'any 1527, durant la presa de possessió del vescomte de Cabrera Fadrique Enríquez, el seu apoderat ho féu ja a la plaça del poble i no al castell, fet que ens reflecteix el seu més que probable desús en aquesta darrera data.

Bibliografia:

AADD: *Els castells catalans*, vol. III, Barcelona, 1971, p. 462-465.
AADD: *Catalunya Romànica*, vol. V, Barcelona, 1991, p. 348.

FORMIGA, J.: "El castell de Sant Iscle de Vidreres", *El Rec Clar*, 9, Vidreres, 2000, p. 4-5.

FORMIGA, J.: *Vidreres*, col·lecció "Els pobles de la Selva", Santa Coloma de Farners, 2002.

LLINÀS, J.: "Primeres excavacions al castell de Sant Iscle: la capella i el pati porticat", *El Rec Clar*, 31, octubre 2005, p. 4-7.

LLINÀS, J i MERINO, J.: "Sant Iscle, el castell de Vidreres", *Gavarres*, 7, 2005, p.

“En Joan de la farmàcia”

MONICA GARCIA

Si passegem pel carrer Maçanet de la vila de Vidreres segur que ens trobem amb el nostre veí Joan plantant unes verduretes o netejant el seu jardinet, quan abans sempre ens el creuàvem de camí a la farmàcia.

“Em dic Joan de Haro i vaig néixer a Figueres, tinc 75 anys i de ben jove vaig venir a treballar a la farmàcia de Vidreres. Aquí és on vaig conèixer la meva dona, la Teresa, quan jo devia tenir uns 23 anys. Ella, en aquells temps, feia de cambrera al Restaurant Can Pou i jo hi anava a dormir. Al cap d’uns cinc o sis anys ens vam casar i vam tenir dos nens...”

-Quina va ser la vostra primera feina?

Vaig començar amb tretze anys a la farmàcia de Figueres, però vaig emprendre una gran amistat amb l’escombria. I tant, recordo molt bé que em vaig donar una bona pallissa

en escombrar i netejar aquell indret. Tres anys, tres anys ni més ni menys... i va ser al cap d’aquest temps quan em van deixar fer algunes medicines, pomades... que aleshores se’n feien moltes. En aquella mateixa època, aquí a Vidreres, és quan va morir en Tonet, l’oncle de la Creixença, la carnissera, i en Cabanyes va fer córrer la veu que es necessitava un farmacèutic per al poble. Jo me’n vaig assabentar gràcies a un viatjant que feia recorregut per Figueres i Vidreres, i va ser ell qui m’ho va fer saber. I sí, vaig venir cap a Vidreres. Una vegada aquí, al poble, em van fer anar a Lloret a veure a en Cabanyes, que me’l vaig trobar amb el peu

enlaire... Vam fer els tractes i va ser així com vaig començar. Em vaig quedar aquí, però sort a la Creixença, que em va ensenyar com anaven i on estaven totes les coses i al cap d’uns dies ella va marxar i jo ja vaig quedar-me tot sol. I així és com vam anar fent i va tirar amunt.

-Cap a quina època situariem els vostres inicis per Vidreres? A veure, jo vaig néixer el 1931 i als tretze anys vaig començar a Figueres, vol dir que el 1944... I a Vidreres vaig venir quan devia tenir 23 anys. Vaig estar deu anys a la farmàcia de Figueres, i amb en Cabanyes vaig treballar durant vint-i-cinc anys i quinze a la Moré. Sí, sí...

En Joan preparant uns formularis a la Farmàcia Moré.

si fem la suma surten cinquanta anys treballant.

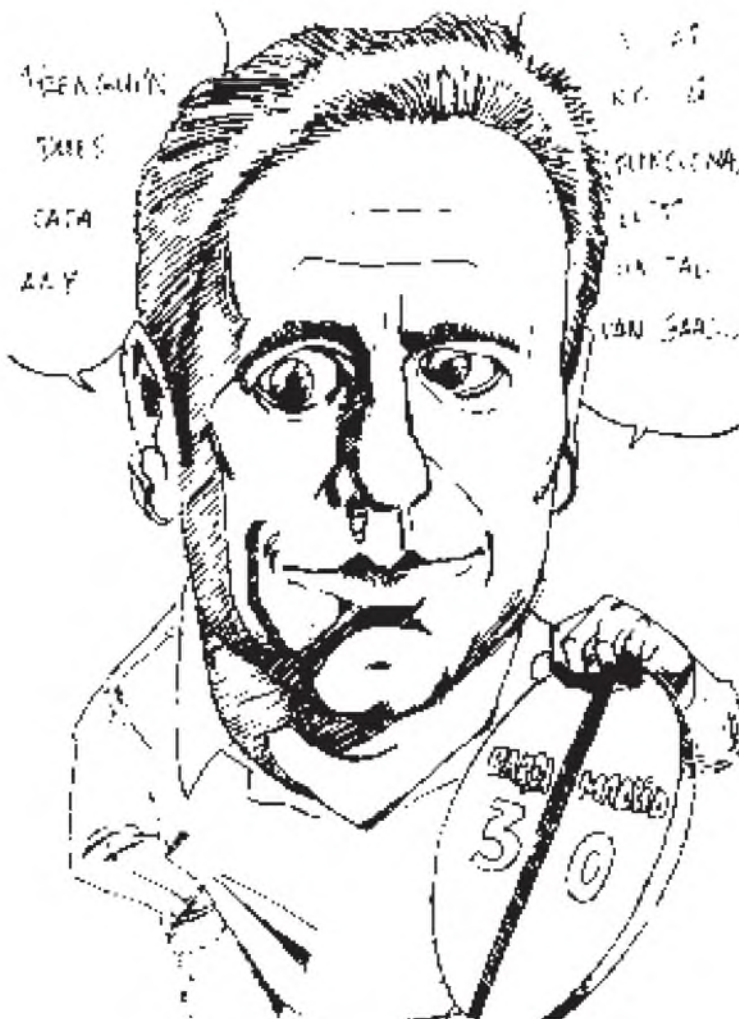
-I si fem un recorregut per les farmàcies de Vidreres... on trobaríem el seu origen?

Tota la vida va ser allà on ara és la carnisseria de la Irene. Aleshores l'amo era el senyor Pifarrer, aquest se la va vendre i va ser quan el Sr. Cabanyes la va comprar. Aquí hi havia en Tonet treballant, però cap al gener d'aquell any en Tonet va morir i jo vaig arribar cap al mes de març. Necessitaven algú que substituís a en Tonet i al cap d'un temps va ser la Susi qui la va comprar. Vam estar uns anys aquí mateix, i més tard, ens vam traslladar al carrer Pau Casals, en el carrer de Can Pou.

-Ara hauríem de fer una ullada en el funcionament de la farmàcia, creieu que ha canviat molt la marxa de la farmàcia? I la relació farmacèutic-client?

Sí, ha canviat en el sentit de formulari. Abans tot s'havia de preparar, cremes per al cabell, per a la pell, moltes aigües que s'havien d'elaborar, supositoris... Els havies de fer, retallar i, ara, en canvi, moltes coses ja et vénen condicionades. Clar, ara canvia més, si no és molt i molt específic ja et ve fet. Tot evoluciona... Abans, en una farmàcia, no veníem depèn de quins productes que avui dia sí que els pots trobar, com llets en pols, material per a nadons,... Clar, són cosetes que han anat modificant-se. I la relació farmacèutic-client crec que no ha canviat gaire, aquest tracte continua sent igual. Molts pacients t'agafaven confiança i t'explicaven el mal que patien en algun moment que el metge no hi era. Com ja coneixies la gent, amb tants anys que hi era treballant, ja sabia de què patien o no, si tenia alt el sucre o la tensió alta... I clar, depèn de què no ho donaves. A còpia d'anys ja sabies què havies de donar, vas agafant la rutina.

-Si no recordo malament, la

vostra dona també hi treballava a la farmàcia, quin era el seu càrrec?

Ella feia de tot: netejava, despatxava, feia comandes,... Primer va començar netejant amb en Cabanyes. La senyora que hi anava a la farmàcia a netejar va plegar i hi va anar ella. I va ser quan la gent li va començar a demanar xarops, o una pomada,... I és per això que dic que feia de tot. Ara és molt diferent, ara tenen una dona per netejar, una altra per fer vidres,... Però abans no, abans ho feia tot la Teresa.

-I si acabéssim amb una anècdota?

Era quan estava treballant a la farmàcia d'en Cabanyes, i va ser una vegada quan em

vaig trobar el pany de la porta de la farmàcia tapat amb un paper. Sí mira, es devia trobar aquest individu la farmàcia tancada i va fer això. La feina que em va donar per poder treure aquell paperet. O també aquella vegada, més d'una vegada, que em varen venir a buscar al cinema, quan estava veient una pel·lícula amb els nens i la Teresa. Em venien a buscar al cine i em demanaven papers per fer la conserva de tomàquet. I així moltes, moltes vegades.

D'aquesta manera, entre riures i moltes històries que en Joan i la Teresa van viure durant aquests cinquanta anys, els dono les gràcies per la seva gran amabilitat i simpatia.

Reflexions des de l'oposició

En resposta a l'escrit de l'alcalde "Parlem" del mes d'octubre

PSC-PROGRÉS MUNICIPAL DE VIDRERES

"Explicacions públiques perquè com a alcalde de Vidreres em dec a l'opinió pública...", paraules molt maques si sempre s'haguessin portat fidelment a terme. No es devia a l'opinió pública quan el nostre alcalde va decidir signar un contracte per instal·lar unes antenes de telefonia mòbil, tot i tenir en contra una gran quantitat de ciutadans i ciutadanes. Tampoc no es devia a l'opinió pública quan va decidir posar en funcionament els parquímetres de les zones blaves, tot i la demanda dels veïns i del Grup Socialista d'aturar-ho fins a no tenir un estudi de viabilitat... etc, etc.

Nosaltres no farem cap flashback perquè creiem que tots tenim memòria suficient per recordar les actuacions que s'estan fent des de l'Equip de Govern. Nosaltres el que ens proposem és fer una sèrie de reflexions i convidar els ciutadans i ciutadanes que ho desitgin perquè també ho facin: creiem que ja és hora de ser humils, sincers i transparents, qualitats que s'haurien d'exigir a tots els polítics. El nostre alcalde diu que "...només qui pren decisions pot pecar d'això..." -d'encertar o equivocar-se- i amb això estem totalment d'acord. Som conscients de la tasca tan feixuga que és governar un poble. Però si com diu la dita "equivocar-se és d'humans", també hi ha una altra que diu "rectificar és de savis". El que no es pot admetre d'un alcalde és que defensi els seus errors o les seves equivocacions tirant sempre la culpa als altres grups polítics. Ell ha de ser responsable dels seus actes com ho és qualsevol gerent de la seva empresa.

Quan va decidir formar govern amb CiU i deixar de banda el nostre grup, suposem que ell ja devia tenir prou clar el que pot passar quan es produeix un matrimoni d'aquestes característiques. I ara que s'ha quedat sol a causa d'un trencament per manca d'entesa entre ells dos és molt fàcil excusar-se dient "...és que ens han deixat en minoria...". La culpa la tornen a tenir els altres.

Per què no acceptar d'una vegada que no es pot

governar en minoria? Per què no assolir cadascú les seves responsabilitats? Què és més lleial per al nostre poble: queixar-se i treure's la responsabilitat dels nostres actes, o bé admetre que t'has equivocat? Quan una persona es proposa assolir una responsabilitat tan important com és governar un poble, ha de ser conscient que tot sol no ho podrà fer. Tant se val si l'ajuda ha de venir de persones d'altres grups polítics, perquè el més important de tot això és que parlem de governar un poble de més de set mil persones, parlem de persones i hauríem de treballar per elles i amb elles, tal i com van declarar a Tele Vidreres tot just acabada la jornada de votacions el maig de 2003.

El nostre alcalde parla de parlar i parlar i parlar: no es pot convidar els altres grups polítics a prendre part en un tema tan important com és la confecció dels pressupostos per a l'any vinent a la sortida d'una reunió de treball (Comissió Informativa) com si d'anar a fer un toc es tractés. S'ha de ser més comunicatiu i s'ha de saber apropar a la gent amb una certa motivació i formalitat. I aquest és només un exemple de la manera que té el nostre alcalde de parlar amb els altres grups polítics.

I per acabar, sí que ens agradaria aclarir les acusacions que ens fa el nostre alcalde sobre "...un no sistemàtic a les propostes que van al Ple...", ja que creiem que les seves paraules han estat tan resumides que, perfectament, poden crear confusions en la opinió de la gent. Explicar les veritats a mitges també pot distorsionar la realitat. El Grup Socialista mai no ha votat en contra de manera sistemàtica, tot el contrari, els nostres "nos" han estat argumentats i explicades les raons que ens portaven a dir "no".

En referència a l'escola nova: vam votar en contra en un principi perquè el procediment que seguien no era el correcte i perquè havien promès a l'AMPA d'aquesta escola uns terminis de temps que no van complir per tenir tots els terrenys necessaris. Per no parlar de la manca de informació a l'expedient. Respecte de l'encàrrec del projecte d'un nou dipòsit d'aigua, l'ampliació de la Llar de Jubilats i la urba-

nització de tots els carrers del centre del poble, vam votar en contra perquè el dia que es va portar al Ple estaven incloses dintre d'una altra proposta a la qual no podien votar a favor (també argumentat el perquè). Vam demanar a l'alcalde que presentés les propostes separades i la nostra sorpresa va ser que en el Ple següent (21/09/06) ens torna a presentar la proposta global sense cap modificació.

"No" a les zones blaves: mai no hem dit que no. Al Ple del passat 28/03/06, mitjançant una moció d'urgència, vam demanar que es fes un estudi de viabilitat abans de posar els parquímetres en funcionament. Es va aprovar la moció, però finalment el nostre alcalde va decidir posar-ho en marxa al·legant que per fer aquest estudi, l'empresa els demanava que es posés en marxa a mena de prova. Incomprensible!

I quant al "no" a la neteja de les zones verdes d'Aiguaviva Park, aquesta era l'única proposta que volíem votar en contra. No per anar en contra dels interessos dels veïns d'aquesta urbanització

com el nostre alcalde pretén que la gent entengui, sinó perquè, després de consultar amb persones expertes en aquest tema, ens van recomanar que la neteja es fes al mes de març o abril perquè sinó en un parell de mesos o tres les herbes i els matolls tornarien a inundar aquests terrenys. És a dir, invertir diners per tornar-ne a invertir en el mateix més endavant. Per tant, no veiem on era la urgència, encara que vam aclarir que ho vèiem necessari, però en el seu moment.

I suposem que molts de vosaltres, ciutadans i ciutadanes de Vidreres, quan llegiu aquest escrit podríeu pensar que també nosaltres ens estem traient les puces de sobre. No! Nosaltres el que estem intentant amb aquestes línies és donar-vos la informació completa i necessària (que l'alcalde va ometre –suposem que per manca de espai–) perquè pensem que tothom té dret a rebre qualsevol tipus d'informació d'una manera transparent i objectiva i no distorsionada. Després sí que serem lliures d'opinar o reflexionar d'una manera més particular i subjectiva.

Puntualitzacions al Sr. Alcalde

JOSEP FONT I CABALLÉ
REGIDOR ELECTE
GRUP NO ADSCRIT DE VIDRERES

En el núm. 35 d'octubre del 2006 del *Rec Clar*, el Sr. Alcalde de la nostra Vila publica un article amb informació que estimo que no s'ajusta a la realitat i en sentir-me al·ludit, ja que aleshores jo formava part del Grup de CiU, i acollint-me al dret de rèplica, faré algunes puntualitzacions:

Diu el Sr. Alcalde: "...Malauradament, els dos grups de l'oposició no comparteixen aquesta filosofia i professen un no sistemàtic a les propostes que van a Ple. Uns 'nos' que sovint ens desconcerten: no a un canvi urbanístic per permetre una escola nova quan uns mesos enrere era sí, no al projecte de l'ampliació de la llar de jubilats, no al projecte d'urbanització de tots els carrers del centre, no a la zona blava quan havien dit que sí, no a la neteja de les zones verdes d'Aiguaviva Park, no a encarregar el projecte d'un dipòsit d'aigua, quan ells mateixos l'han votat afirmativament ...".

Puntualitzacions:

1) No a un canvi urbanístic per permetre una escola nova.

Nosaltres no ens vàrem oposar "al canvi urbanístic". El que no ens agradava era el canvi proposat (una part dels Horts d'en Perapau, on hi eren previstos altres equipaments i que ara passen a zona verda). Pensàvem, i personalment segueixo pensant, que es podien oferir a Urbanisme altres zones previstes com a equipaments de què disposa, o podrà disposar l'Ajuntament.

Al meu parer, va ser una mala jugada fer creure a l'AMPA del Sant Iscle que d'allò depenia que es fes "ja" el nou col·legi al SUS-4/Pineda d'en Masó. Això va ser el juliol passat, ara fa cinc mesos. A hores d'ara, encara l'Ajuntament no pot oferir els terrenys del SUS-4 a Ensenyament per no tenir les cessions anticipades/escripturades/registrades a nom de l'Ajuntament i, sense aquest requisit, Ensenyament té i tindrà paralitzada la tramitació de la construcció del nou Sant Iscle i això, Sr. Alcalde, ho sap i ho sabia al mes de juliol. Què pretenia amb aquesta afirmació? Dimonitzar l'oposició o tapar les pròpies vergonyes de l'Equip de Govern? Moment vindrà en què la història donarà el seu veredict.

2) No al projecte d'ampliació de la Llar dels Jubilats.

És agosarat afirmar que vaig dir no al projecte d'ampliació del Casal dels Jubilats, a més de no ser cert. El que potser hauria d'haver dit, era que volia "colar" una partida de 180.000,00 euros destinada a la neteja, de zones verdes d'Aiguaviva Park, i la manera de fer-ho era incloure-la en un "paquet" de modificació de crèdits destinats a partides en les que sí que hi estàvem d'acord, com la que ens ocupa. Per altra banda, figura en el pressupost d'enguany amb una inversió prevista de 360.000,00 euros. I aquest pressupost es va aprovar, recordi-ho, quan CiU estava en el Govern.

Vostè sabia que si independitzava la partida de 180.000,00 euros, presumiblement no s'aprovaria per diverses raons? No figurar en el pressupost, sense estudis tècnics fiables, sense subvencions confirmades, explicacions molt superficials, extemporani en el temps, etc. Manera de fer-ho passar? Doncs ho posarem tot al mateix sac. I és clar, som ingenus, però no tant, Sr. Alcalde, i la proposta de modificació de crèdits no va prosperar.

3) No al projecte d'urbanització de tots els carrers del centre.

D'entrada he de dir que aquesta actuació correspon a l'any 2007, però això no suposa de cap manera que negués el meu suport a anar avançant en el camí de la seva realització. Vostè sap que jo personalment sempre he donat el meu estímul i suport a tot el que es fes per avançar en la realització de la urbanització de tots els carrers del Centre. Només em permeto recordar-li una entrevista amb els redactors del projecte una tarda, de ja fa uns quan mesos a les dependències municipals, en què jo hi era present. Quina va ser la meua actitud? La de sempre, de tirar-ho endavant.

Si ara ha tingut problemes en la modificació de crèdits, és per la causa exposada en el punt 2, no perquè diguem no al projecte.

4) No a la zona blava quan havíem dit que sí.

En aquest tema he de reconèixer que era partidari de tirar endavant la zona blava. Ho segueixo sent. Estic convençut que la mobilitat que se'n derivaria, dinamitzaria la l'activitat comercial del centre del poble.

I què va passar perquè es produïssin "anades i vingudes" en aquest assumpte? Doncs que no es va actuar correctament i el PSC va demanar un estudi de viabilitat que es va aprovar per Ple, i aquest estudi, tal com l'entenia el PSC, no es va realitzar, i crec que estarem tots d'acord en què els acords de Ple s'han de complir. I aquí sí que dic que vaig estar implicat en les "anades i vingudes", i que crec, repeteixo, en la bondat de tirar endavant la zona blava, introduint-hi, si cal, algunes modificacions (però aquest no és el tema).

5) No a la neteja de les zones verdes d'Aiguaviva Park.

No està pressupostada i es va proposar a l'agost. Totalment improcedent. I com he dit en el punt 2, es va incloure l'import previst de 180.000,00 euros en un "paquet" on d'altres partides d'import molt inferior no es varen aprovar quan hi estàvem d'acord (de fet són les partides que es van mencionant al llarg d'aquest escrit). Crec que queda clar que si la modificació de crèdits no va prosperar, va ser per la incorporació d'aquesta proposta, totalment immadura.

A les altres, hi estàvem/estem totalment d'acord. Vostè ho sap, Sr. Alcalde.

Les responsabilitats a qui pertoquin. I les culpabilitats també.

6) No a encarregar el projecte d'un nou dipòsit d'aigua.

Aquesta actuació també correspon al 2007, però per anar avançant el projecte, com sap molt bé, es va aprovar l'agost passat i ara, a l'octubre, s'ha acordat pagar-lo separant-lo del "paquet" tants cops mencionat. On és el no? Jo no el veig per cap banda, i no n'hi hauria hagut cap si s'haguessin fet les coses bé. Malauradament no ha estat així, però tingui present, Sr. Alcalde, que el poble és viu i tirarà endavant malgrat nosaltres. Deixi's de fer la víctima i treballi, que és el que toca, i treballi bé. No faci com aquell entrenador que culpava l'equip contrari de què el seu equip no fes gols.

Ben atentament

CENS DE POBLACIÓ

Del 16 de setembre al 15 de desembre del 2006

La població de Vidreres a augmentat de 79 habitants, ha passat dels 7.100 del mes de setembre, als 7.179 del mes de desembre. D'aquets 3.767 son homes i 3.412 són dones.

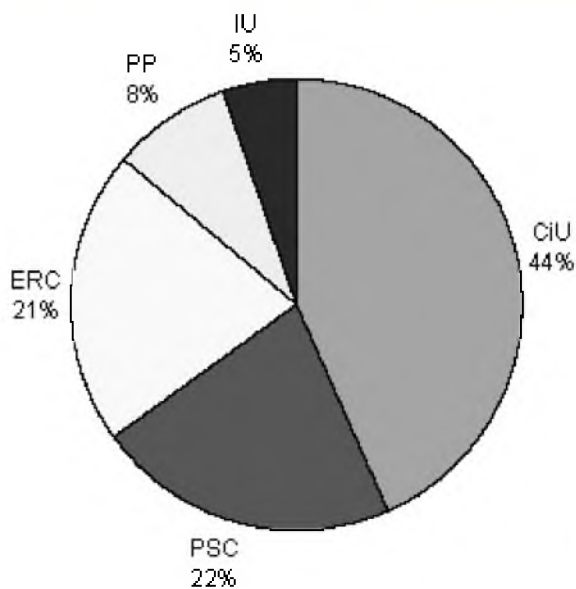
FONT: Padró Municipal d'Habitants

Resultats electorals a Vidreres

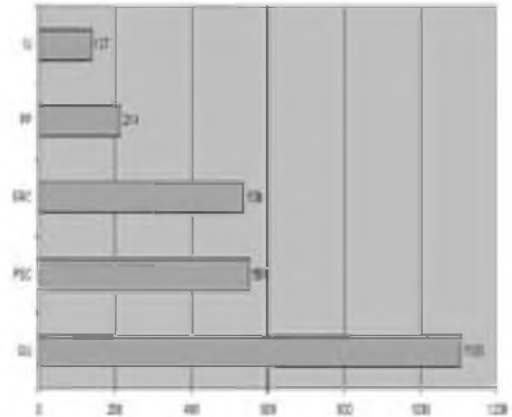
Les eleccions del 2003 i el 2006 comparades

Eleccions al Parlament de Catalunya

17 de novembre de 2003

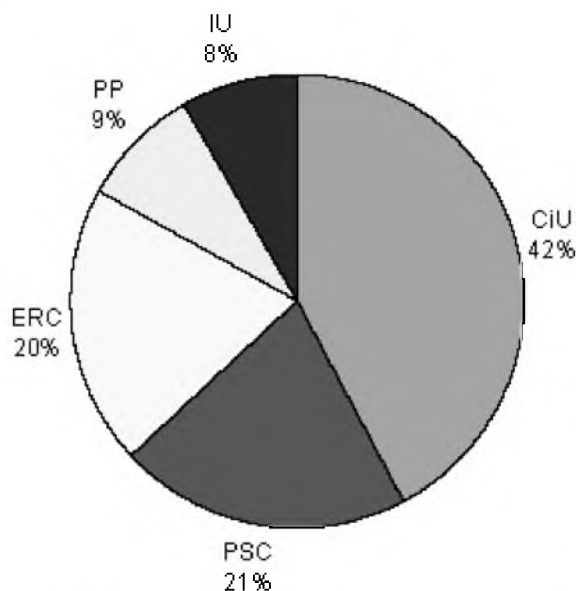

CENS ELECTORAL 4.238
Vots: 2.555
Abstenció: 38,77%

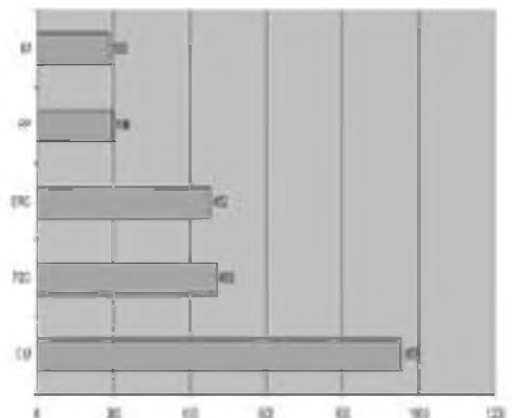

Eleccions al Parlament de Catalunya

1 de novembre de 2006

CENS ELECTORAL 4.887
Vots: 2.386
Abstenció: 51,20%

	CiU	ERC	PSC	ICV	PP	AT	Verds	POSi	GpC	PR	AC	CB	MGR	IU	CPC	FV	HC	BLANC	NUL	TOTAL
1A	179	90	73	38	10	2	1	2	5	1	1	1	0	0	0	0	0	5	3	419
1B	190	82	73	37	25	1	3	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	6	1	425
2U	195	89	115	39	40	1	3	0	3	3	0	0	1	0	0	1	1	9	1	501
3A	132	73	60	29	29	1	4	1	4	0	0	0	0	0	0	0	0	6	5	344
3B	122	60	55	23	23	2	3	1	2	4	0	0	1	0	1	0	0	10	2	309
4A	67	39	37	11	23	0	1	0	3	0	0	1	0	0	0	0	0	1	2	185
4B	68	38	39	21	30	0	1	0	5	1	0	0	0	0	0	0	0	2	0	203
TOTAL	953	469	452	198	189	7	10	4	23	10	2	2	3	1	2	2	1	39	14	2386

Grup Intercultural Jamia Kafo

Projecte Solidari i Participatiu de Cooperació per al Desenvolupament a Kedougou (Senegal) – Fase II

Al concessionari TATA de Dakar (Pikine), esperant el lliurament del vehicle.

ISIS LLINÀS, MONTSE CIURANA I MONTSE VILA. GRUP INTERCULTURAL JAMIA KAFO
KEDOUGOU (SENEGAL)

El 28 d'octubre de 2006 les tres cooperants vidrerrenques del Grup Intercultural Jamia Kafo vam arribar a Dakar, capital de la República de Senegal. Calia informar les autoritats espanyoles del nostre projecte, i per aquest motiu ens vam dirigir a l'Ambaixada Espanyola i a l'Oficina Tècnica de Cooperació (OTC) de Dakar. La ciutat continua sent un bullici de persones, i un desordre circulatori d'alt grau, cosa que dificulta i alenteix la mobilitat. Venim d'un poble de 7.000 habitants i entrem en una capital africana on viuen 6.000.000 de persones i on hi ha treballs de construcció de carreteres des de fa més d'un any. Després d'analitzar els preus per poder adquirir un vehicle quatre per quatre amb carreta, ens decidim per una marca hindú, Tata, acabada d'aterrar al Senegal i que ofereix una bona oferta econòmica que ens va la mar de bé. Un cop ens hem decidit i hem fet "wanyikó" (regateig) tasca més que obligatòria a fer en el país i que ens porta a invertir tres dies de temps i més de dotze trucades telefòniques, per no parlar de la paciència, la ONGD paga el vehicle. El nostre principal objectiu és treure el vehicle el més aviat possible del concessionari amb tots els papers en regla. No podem complir l'objectiu fins el cap de 20 dies i acabem enduent-nos el vehicle matriculat però amb documentació provisional.

Sortim de Dakar el dia 26 de novembre de 2006 en direcció a Kedougou. Ens espera un viatge d'unes quinze hores per l'única carretera existent, que es troba en mal estat en més d'uns 300 quilòmetres, comptant que n'hi ha uns 740 i el tram més difícil s'ha de fer a uns 30 km/h per poder garantir la nostra seguretat. Preveiem arribar a Kedougou a mitja nit, fet que s'acaba complint, relativament, ja que arribem a destí a quarts de dues de la matinada. Ens instal·lem en un dels campaments turístics del municipi, reservat prèviament per la nostra contrapart, la Mairie (Ajuntament) de Kedougou.

De bon dematí ens disposem a cercar un allotjament pels onze mesos que serem a Kedougou. No resulta una tasca fàcil ja que les cases estan en mal estat o ens en demanen preus abusius en relació al país. Finalment, ens instal·lem a la maison rouge (casa vermella), al barri de Gomba. Fem diverses tasques de pintura, electricitat i bricolatge (amb filferro, precinte i cordill), encarreguem la fabricació de mobiliari local/artesanal a un village (poblat) a uns 25 quilòmetres del centre de Kedougou i condicionem el nostre despatx a l'Ajuntament del municipi.

Paral·lelament, realitzem tasques d'informació a la contrapart i a la població de Kedougou del projecte de Cooperació. Així, mantenim reunions amb els diferents responsables de les àrees on incidim (educació, sanitat i promoció econòmica). Contractem l'empresa de construcció que farà els treballs de construcció i rehabilitació d'infraestructures i rebem la visita de la senyora Antònia Boix, responsable de les biblioteques de la universitat de

Visita a Kedougou de la Sra. Antònia Boix, responsable del Servei de Biblioteca de la Universitat de Girona, entitat col·laboradora amb el projecte

Girona, institució col·laboradora i finançadora del projecte a Kedougou, amb dues persones acompanyants, en Salvador i l'Assumpta. Juntament amb ells decidim les tasques de rehabilitació de les sales de la biblioteca, la distribució del mobiliari i l'enfocament final de l'equipament. En aquest moment disposem d'uns 650 llibres nous que hem adquirit en unes jornades culturals a la llibreria ClairAfrica de Dakar, més d'altres obres vingudes directament de la ciutat de Girona.

Preveiem que el període comprès entre el gener i el mes d'abril de 2007 les obres de construcció i rehabilitació estaran enllestides i que la biblioteca funcionarà a ple rendiment d'aquí a tres mesos.

La vida a Kedougou passa tranquil·lament, amb força calor durant el dia i amb nits fresques que ens obliguen a posar-nos una màniga llarga. El con-

trast de temperatures és d'uns 20 graus (durant el dia podem arribar a uns 35 graus i al vespre baixa a 15). La manca de recursos públics a la ciutat ha fet que durant aquest any que hem estat fora no hi hagin hagut nous arranjaments. Durant la passada època de pluges es van esfondrar diverses aules escolars que no s'han tornat a construir, així com el deteriorament dels carrers, en alguns dels quals és necessari circular amb vehicle tot terreny. Actualment, la manca de gas al municipi de Kedougou obliga a la població a cuinar amb carbó però per altra banda, la connexió ADSL d'internet ha arribat des de fa un parell de mesos.

Des de Kedougou (Senegal) només ens resta agrair a totes les persones i institucions que fan possible aquest projecte que posarà un gra de sorra per poder canviar la realitat de les persones que hi viuen.

Casal del Jubilat i el Pensionista

JUNTA DIRECTIVA

Activitats realitzades

Excursions

Durant el trimestre passat vam fer les tres excursions que teníem programades:

l'octubre al Castell de Milmanda, el novembre al museu de les mines de Cercs i el desembre a la ciutat de Vic.

Resumint força aquest comentari podem dir que les tres excursions van resultar molt interessants i entretingudes. Pel que fa a la del Castell de Milmanda, ens va rebre una persona molt

atenta que ens explicà que aquest castell fou construït pels visigots i fortificat pels àrabs, i que el comte Ramon Berenguer IV alliberà la comarca del domini islàmic l'any 1136 i, també, que "Milmanda" significa "castell petit". En l'actualitat és propietat de les Bodegues Torres, on elabora un dels seus millors vins.

En quant a la realitzada al museu de les Mines de Cercs, va resultar especialment impressionant el recorregut en tren miner per l'interior d'una mina amb més de 450 metres de galeria, podent-nos fer una lleugera idea de com era de dura i arriscada la feina de miner.

L'excursió que anomenem de Pre-Nadal, enguany vam visitar la part antiga de Vic i la seva catedral, cloent l'excursió amb un abundant àpat de menú nadalenc i animada sobre-

taula. Tots els participants van ser obsequiats amb un modest present.

Caminada

A finals d'octubre passat, el dimecres 25, en col·laboració amb el Consell Consultiu de la Gent Gran de la comarca de la Selva, vam organitzar una caminada per indrets dins el terme de Vidreres. A les nou ens concentràrem més de 80 persones a l'esplanada del costat del pavelló Municipal d'Esports. A 2/4 de 10, en els nostres cotxes, vam anar fins el Bosc d'en Puig on vam efectuar el recompte de caminaires. A les deu en punt vam iniciar la caminada, pròpiament dita, agafant, el camí de can Castelló i can Francés. Deixant el pla ens endinsàrem, ja rodejats de bosc, cap a Can Mallorquí, can Basté i pantans de la Torre, fent cap a la mateixa Torre d'en Llobet on poguérem fer una breu parada, assabentant-nos a la vegada de que és una masia del segle XVI i que sempre ha estat propietat de la família Llobet, havent-hi nascut, crescut i viscut 21 generacions. De tornada vàrem pujar fins al Castell de Sant Iscle que, per cert, alguns caminaires comentaren que potser no està prou conservat. Quan vam tornar estar tots reunits en el Bosc d'en Puig, emprenguérem la marxa, (en els nostres cotxes) en direcció al restaurant el Molí de la Selva on vam dinar de menú però satisfactoriament. Durant la sobretaula l'amic Narcís Gascons ens obsequià amb una amena xerrada sobre el Castell de Sant Iscle i sobre els entorns del recorregut en general. Ens explicà unes curioses anècdotes. No podem deixar de dir que per fer aquesta caminada (i, a la tarda, jugar una partida de petanca) vingueren 9 persones d'un Casal de l'Eixample de Barcelona, dient-nos abans de tomar a Barcelona que van passar un dia molt agradable.

Altres

El dia 12 de desembre, el Dr. Teixidor ens donà una documentada xerrada sobre el dolor crònic, passant-nos un vídeo i obrint un interessant col·loqui. Vam cloure aquest acte oferint als 62 assistents, galetes i taronjada. Podem dir que vam entendre una mica més el que és el dolor crònic.

El diumenge 17, amb motiu de les festes nadalenques, a mitja part del ball, vam convidar a tots els presents a torrons i cava. I, per últim, volem dir que enguany, segons acord pres per unanimitat en reunió de Directiva, el dia 22 vam sortejar 54 lots nadalencs, o sigui, l'equivalent a un lot per cada 10 socis entre els 540 socis que avui tenim enregistrats.

Activitats a realitzar

XVII aniversari

El dissabte 27 d'aquest mes de gener, celebrarem el nostre XVII aniversari d'acord amb el següent programa: a les 11 missa en sufragi dels difunts del nostre Casal, cantada pel cor parroquial. En sortir de missa ens desplaçarem en autocar a Platja d'Aro, on podrem passejar (si el temps ho permet doncs tenim present que l'any passat en aquesta diada va nevar) fins prop de les dues, hora que podrem asseure'ns a taula ja disposada en el menjador del restaurant La Terrassa per gaudir del dinar de germanor el qual clourem amb un animat ball.

Aquest és el motiu pel qual el mes de gener no tenim programada excursió.

Excursions

L'excursió que tenim pensat realitzar el dimecres 14 de febrer és visitar Mollerussa i el seu museu del "Vestit de Paper". Podrem apreciar, una vegada més, l'enorme treball que representa confeccionar aquests magnífics vestits de paper. Nosaltres podrem comparar la creació d'aquests vestits tenint present que el desembre/2005 i també el juny/2006 vàrem organitzar en el nostre Casal una desfilada de vestits confeccionats amb paper.

El dinar el farem a la sala de festes Bogart, on tindrem sobretaula amb espectacle i ball de disfresses.

Durant el pròxim mes d'abril tenim la idea de fer una excursió d'una setmana a Galícia.

Socis

Tanquem aquest escrit deixant constància que en el transcurs de l'any 2006 hem tingut un considerable moviment de socis pel que fa a baixes i altes, resultant que en el dia 31 de desembre de 2006 tenim enregistrats 540 socis.

Recordem que a més d'excursions, seguim fent les activitats de petanca, classes de català, classes d'informàtica, gimnàstica, ball-beregar l'últim divendres de cada mes, ball tots els diumenges, i altres com ara xerrades informatives, culturals, etc. També hem de dir que tots els socis que desitgin rebre en el seu domicili informació puntual de les activitats que realitzem, ens ho han de fer saber.

Èxit en la IV Ruta dels Tapers 2006

TEXT: CLÀSSIC MOTOR CLUB VALL D'ARO
FOTOGRAFIES: LLUÍS GASCONS I CLARIÓ

El 19 de novembre de 2006 arrencava la IV edició de la Ruta dels Tapers organitzada pel Clàssic Motor Club Vall d'Aro. A les 9 del matí tot estava a punt des de la seu del club a Castell d'Aro per donar la sortida a més de vuitanta vehicles clàssics reunits per a l'ocasió. Al voltant de les 10 s'arribava a Vidreres. Era tot un espectacle veure reunits tants de clàssics en una concentració! Tota la plaça Lluís Companys i el carrer Pau Casals estaven ocupats per aquestes peces de museu. Destacava un Ford T com el més veterà del grup, un Fiat Topolino i els populars i entranyables Seat 600 entre d'altres.

Després d'estacionar els clàssics per a la seva exposició, els participants van ser rebuts per la delegació que el Clàssic Motor Club Vall d'Aro té a Vidreres; els hi van donar la benvinguda i el record de la jornada. Seguidament, es va entrar dins del restaurant Can Pitu per gaudir d'un bon esmorzar gentilisa de l'Excel·lentíssim Ajuntament de Vidreres, mentre es feia petar la xerrada entre els participants.

En arribar el migdia, es va fer el ja tradicional sorteig d'objectes entre els participants. Aquest any, com que eren molts els participants, es va fer el sorteig a la plaça, va ser un bon reclam

per als visitants de fora i la gent del poble per poder veure aquesta exposició de clàssics que animen cada any la Festa de Sant Iscle i Santa Victòria.

Després del sorteig, era el moment de posar en marxa els motors dels cotxes i motocicletes i fer el recorregut pels principals carrers de la vila. Aquest any ha estat molt més seguit que l'edició passada, hi havia molta gent fent fotografies o filmant aquelles màquines d'altres temps.

No podem acabar aquest escrit sense agrair molt sincerament el suport i la col·laboració de l'Excel·lentíssim Ajuntament de Vidreres. També cal donar les gràcies als patrocinadors de la IV Ruta dels Tapers: "la Caixa", la Caixa Penedès i les Bodegues Codina... i desitjar que la V edició tingui encara més èxit!

Més que una presentació, una festa solidària

AMICS DE L'AGENDA LLATINOAMERICANA I
MUNDIAL DE VIDRERES

Dins de la programació de la Festa de sant Iscle i santa Victòria, va tenir lloc la presentació de l'agenda Llatinoamericana i Mundial 2007 que aquest any porta el lema: **EXIGIM I FEM UNA ALTRA DEMOCRÀCIA**. L'acte es va celebrar el divendres 17 de novembre de 2006, al Centre Cívic de Vidreres.

Enguany, l'acte va ser seguit per un nombrós grup de gent i va començar amb una salutació de Pere Casaldàliga a tota la gent de les terres gironines que treballa difonent els ideals d'aquesta eina pedagògica que és l'agenda. Acabada la salutació, es va presentar l'agenda 2007 tot llegint un text d'en Pep Gratacòs (membre de la Comissió Agenda Llatinoamericana). En destaquem dos fragments que descriuen aquesta agenda 2007 i el seu lema:

EXIGIM I FEM UNA ALTRA DEMOCRÀCIA

"L'Agenda Llatinoamericana 2007 apareix una altra vegada per provocar aquella mirada profunda de les coses, per convidar-nos a treure els embolcalls i entendre què hi ha al darrere dels principals fets que ens toca viure."

"En Pere Casaldàliga ens suggereix el sentit de la reflexió que proposa l'edició de l'Agenda Llatinoamericana 2007: "Pensant lliurement, críticament, autocríticament, i practicant coherentment, anirem donant credibilitat a aquesta convicció: "Una altra democràcia és possible". Per tal que aquest món, malferit, desconcertat i encara impenitentment somiador, sigui de veritat casa feliç d'una Humanitat fraterna".

Seguidament va començar un diàleg a tres bandes, amb el tema: l'ahir, l'avui i el demà de Llatinoamèrica. Aquest diàleg va anar a càrrec

de Cisco Miró, que va representar l'ahir, tot explicant l'època del president Allende a Xile; Diana Saldarriaga, que va representar l'avui, tot explicant la seva experiència de marxar del seu lloc d'origen i la seva adaptació a un lloc nou; i de José Marcos García, que va representar el demà, tot explicant la seva arribada recent al nostre país i els motius d'emigrar del lloc d'origen. Aquest diàleg a tres bandes va ser molt enriquidor i interessant, ja que les històries que s'explicaven no eren tretes de teories, sinó de les vivències dels nostres convidats aquell vespre.

Abans de donar pas a la segona part de la presentació, vam tenir l'amable col·laboració de la rapsode Carme Soriano, que ens va recitar alguns poemes del poeta xilè Pablo Neruda. Després va venir la segona part, la II Mostra de Plats del Món, on tots els assistents a la presentació van poder degustar més de 26 plats de tots els racons del món elaborats per cuiners/es de Vidreres.

Durant la presentació es van poder veure uns dibuixos i un mural sobre la solidaritat fets pels participants de l'EOC.

Des d'aquí donem les gràcies pel suport, la seva col·laboració i la seva conscienciació entorn els temes de l'agenda a l'Ajuntament de Vidreres. També volem agrair molt especialment el seu ajut per muntar aquesta presentació de l'agenda 2007 a l'Associació de Comerciants i Empreses de Serveis de Vidreres, Mans Unides de Vidreres, a la Coordinadora d'ONG Solidàries de les Comarques Gironines i l'Alt Maresme, als participants i educadors de l'EOC i als cuiners i cuineres vidrerencs que van fer possible la II Mostra de Plats del Món.

“Grup Vitraris: cultura i tradició”

La cantada de nades pel carrer, el Cagatió popular i el Taller de Llufes

El dissabte, 23 de desembre, el Grup Vitraris organitzà la cantada de nades pel carrer i el Caga Tió popular. A les cinc de la tarda es concentrà un bon nombre de persones a la plaça de l'església disposades a cantar nades. Durant una hora gent de totes les edats vam recórrer l'avinguda de Catalunya, el carrer de Pau Casal, la plaça Lluís Companys i la plaça de l'església. En el trajecte ens vam aturar davant d'alguns comerços i establiments per tal d'oferir-los la cantada. En acabar, tal i com mana la tradició, es demanava el "recapte" corresponent que fou, afortunadament, molt generós: embotits, galetes, torró, lllaminadures... Qui no podia oferir-nos cap mena de menja, va tenir la possibilitat de fer una aportació en diners que vam destinar, íntegrament, a la Marató de TV3 (es van recollir un total de 167€). Pel que fa al "recapte", els productes recollits es van "liquidar" en un berenar que s'organitzà el dia 27 de desembre, després del Taller de Llufes.

A partir de les sis de la tarda, es concentrà un bon nombre de gent a la plaça de l'església per tal de fer cagar el Tió popular. Damunt de l'entarimat s'havia col·locat una gran rabassa i els més petits (i d'altres que no ho eren tant) van poder recollir

el seu obsequi després de picar i cantar la cançó del Caga Tió.

El dimecres, 27 de desembre, s'organitzà un Taller de Llufes al Teatre de Casino. Durant un hora, els nois i noies van poder retallar un munt de llufes de totes les mides, colors i formes. Evidentment, l'endemà, diada dels sants innocents, hi hagué una escampadissa de llufes a moltes cases de la nostra població. Pel que ens han assegurat, la llufa més grossa la van penjar a l'entrada de la Casa de la Vila. Sants Innocents!

Més Vitraris... Més Vidreres

Aquesta activitat només és una petita mostra de les diferents iniciatives culturals i tradicionals que s'han dut terme durant aquest darrer trimestre. Dins l'àmbit de "els divendres culturals", el dia 20 d'octubre es va fer una xerrada, a càrrec de Ramon Alsina,

per tal de recordar la figura de Tete Montoliu i el memorable concert que havia ofert a Vidreres; i el dia 24 de novembre, en Josep Formiga ens va oferir una interessant conferència per commemorar els 140 anys del Casino "La Unió".

Dins l'àmbit dels "Cafès filosòfics" s'han continuat organitzant les corresponents trobades del primer divendres de cada mes (el 6 d'octubre, el 3 de novembre i l'1 de desembre); i també, dins d'aquest mateix àmbit, s'han programat un seguit de "filo-pizzes" adreçades als més joves. Pel que fa al "cine fòrum", s'han projectat i comentat diferents pel·lícules del director S. Kúbric: "2001. Una odisea en el espacio"; "El resplendor"; i "La naranja mecànica".

Per a la organització de totes aquestes activitats sempre comptem amb l'ajuda de moltes persones. Des d'aquí, volem agrair la col·laboració del personal de l'Ajuntament de Vidreres (centre cívic, personal administratiu, vigilants municipals, brigada), del Casino "La Unió", d'en Lluís Vilaplana, de Can Batallé i de moltes altres persones que s'hi han implicat i ens han ajudat de forma espontània.

PROGRAMA D'ACTIVITATS GENER – MARÇ

L'Ateneu

26 de gener

"El Pla Energètic de Catalunya i la MAT"

A càrrec de Ricard Mademont.

Hora: 21'30 h.

Lloc: Sala d'actes de l'Ajuntament.

Organitzen: Salvem el Pla i Grup Vitarris.

16 de febrer

"Història i novetats arqueològiques sobre el castell de Sant Iscle de Vidreres".

A càrrec de Joan Llinàs.

Hora: 22 h.

Lloc: Sala d'actes de l'Ajuntament.

25 de febrer

Visita guiada al Castell de Sant Iscle.

A càrrec de Joan Llinàs.

Hora: matí (a concretar)

23 de març

Homenatge a Miquel Martí i Pol:

"El riu perdut" – espectacle poètic-musical.

Actor: Joan Pau Romaní

Músic: Xevi Compte

Hora: 21'30 h.

Lloc: Teatre del Casino "La Unió".

Els cafès filosòfics

Els primers divendres de cada mes.

Amb la col·laboració de l'Escola de Filosofia de Girona.

12 de gener (enlloc del 5 de gener)

2 de febrer

2 de març

Hora: 21 h.

Lloc: Casino La Unió

(sala de la biblioteca).

Els cine fòrums

Cicle Stanley Kubrick.

19 de gener

"Atraco perfecto"

Hora: 21'30 h.

Lloc: Teatre Casino La Unió.

23 de febrer

"Senderos de gloria".

Hora: 21'30 h.

Lloc: Teatre Casino La Unió.

16 de març

"Lolita".

Hora: 21'30 h.

Lloc: Teatre Casino La Unió.

El club de lectura

Organitza: Biblioteca Municipal "Joan Rigau".

Col·labora: Grup Vitarris.

Hora: 21'30 h.

Lloc: Biblioteca Municipal "Joan Rigau".

Tinc tos

ÀNGEL TEIXIDOR
DOCTOR EN MEDICINA

La tos és un motiu freqüent de consulta tant a medicina primària com a especialistes, sobretot ara a l'hivern.

Independentment de la patologia de base que pugui tenir cada afectat, el que realment li preocupa i molesta és la tos. Per això és tan important de realitzar un diagnòstic correcte per fer un tractament adequat.

Els homes en són els més afectats. Acostumen a atribuir-la al tabac.

Com s'origina?

La tos és una expulsió violenta i explosiva d'aire per la boca, regulada pels moviments del diafragma, amb la finalitat d'eliminar les partícules existents en la tràquea o en els bronquis. Pot ser un acte voluntari com quan ens la provoquem perquè tenim un xic de rotija i ens volem aclarir la veu o bé perquè el metge ens fa tossir per estudiar el tipus de tos, o pot ser un acte totalment involuntari i reflex quan es produeix per estimulació accidental dels centres de la tos. Hi ha diversos receptors distribuïts per tot el cos que poden ser estimulats per diferents mecanismes i activar el centre específic de la tos.

Diferenciem dues varietats de tos. Una és la tos seca o irritant sense secreció de moc com en el cas de la faringitis i de l'asma, i l'altra varietat és la tos productiva amb mucositat abundant com en la bronquitis o sinusitis.

Per què vomito en tossir?

És un associació bastant freqüent i està causada essencialment per dos factors. Per una banda es produeix una contracció abdominal violenta amb la participació del diafragma amb la finalitat d'augmentar la pressió toràcica, com

si exprimíssim una esponja, per facilitar-ne l'expulsió de la mucositat. Com a conseqüència d'aquesta contracció es pot provocar el buidatge del contingut de l'estómac, com també es poden provocar hèrnies. Per altra banda, també es poden provocar vòmits amb la tos perquè el centre que regula la tos i el centre que regula els vòmits estan situats en el cerebel, l'un al costat de l'altre, de manera que quan se n'estimula un, també es pot estimular l'altre.

Tos aguda

La causa més freqüent de tos aguda són les infeccions del tracte respiratori superior, siguin víriques o bacterianes. Fem referència a la faringitis, amigdalitis, sinusitis o la congestió nasal i, sobretot, a la grip.

Si hi ha afectació general amb malestar greu, febre, dolor toràcic o expectoració amb sang, s'han de descartar altres processos com la pneumònia, afeccions de la pleura o l'embòlia pulmonar.

A l'hora d'estudiar la tos s'han de buscar els altres factors associats que l'acompanyen perquè ens ajudaran a determinar-ne l'origen i ens facilitaran el seu diagnòstic i posterior tractament.

Tos crònica

Quan la tos dura més de 8 setmanes entenem que s'ha fet

crònica. Pot ser causada per diferents factors. Es pot originar per trastorns al nas, a l'estómac, als pulmons, al cor i, fins i tot, com a conseqüència d'algun medicament.

El degoteig nasal posterior n'és la causa més freqüent en adults i la segona causa en els nens. Hi ha una producció excessiva de mucositat a nivell nasal. Baixa pel darrere cap a la faringe i provoca tos amb la finalitat d'expulsar aquestes secrecions que molesten. Es deu, habitualment, a processos al·lèrgics i a substàncies irritants com el tabac, les colònies, lleixiu, dissolvents i altres productes químics o bé per infeccions com la sinusitis. Tenim la sensació de tenir una nosa al coll amb rotija i nas tapat. Sovint es perd l'olfacte, tot i que es recupera en eliminar la malaltia.

L'asma n'és la causa més fre-

qüent en nens i la segona en adults de tos crònica. Es produeix per una inflamació dels bronquis per processos infecciosos i irritants. Es manifesta amb xiulets i ranera. En moltes ocasions la tos és l'únic símptoma de l'asma. És una tos seca sense secrecions.

El reflux gastroesofàgic és una altra de les causes de tos crònica en adults i, sobretot, en ancians. El reflux és el pas dels sucus gàstrics cap a l'esòfag i a la boca. Pot causar tos, gust amargant a la boca i dolor al pit, sobretot en estar estirat. El seu origen està en l'entrada de l'estómac, bé sigui per una hèrnia de hiatus bé sigui per incontinència si no tanca bé.

La malaltia pulmonar obstructiva crònica també produeix tos. És una tos productiva, amb mucositat abundant, sobretot en els fumadors.

En certes circumstàncies es produeix una tos que anomenem psicògena. És de caràcter irritant, seca, amb rotija al coll. Desapareix en dormir.

Es manifesta en nens i adolescents juntament amb altra simptomatologia com tics o canvis en el comportament i en períodes d'estrès

Altres patologies com la insuficiència cardíaca poden provocar tos acompanyada de cansament i edemes a les cames. Alguns medicaments que s'utilitzen per la hipertensió arterial també poden causar tos. Infestacions intestinals per cucs també provoquen tos. Certs tumors pulmonars també es poden manifestar amb tos.

El tractament de la tos, per tant, pot ser complex. Cal fer un diagnòstic correcte per tal que el tractament sigui eficaç.

El canvi climàtic (II)

El canvi climàtic: conseqüències

En el passat *Rec Clar* es va començar a explicar què és el canvi climàtic, si té un origen antròpic, i com funciona. En aquest escrit intentarem exposar les conseqüències que pot tenir tant a nivell global com a nivell regional.

EDUARD ADROBAU

Actualment, per tal de predir els futurs models climàtics, s'utilitzen complicats models matemàtics que cada vegada poden predir millor les alteracions que hi haurà en el clima tal i com el coneixem actualment. La gran pregunta que la gent es fa és: quines conseqüències impliquen un augment de temperatura?

Explicar les conseqüències que pot tenir el canvi climàtic en poques línies és realment complicat, ja que en el clima tots els factors tenen importància i tots estan relacionats, i cada ambient reacciona diferent davant el canvi de temperatura. Però intentarem treure'n una idea en general de les principals conseqüències.

Els models matemàtics i simulacions informàtiques preveuen uns increments globals d'1 a 3,5 °C de temperatura mitjana planetària en els pròxims anys (recordem que un canvi de temperatura d'1 °C equival a un canvi latitudinal de 100 a 150 km, és a dir, que incrementar un grau la temperatura mitjana vol dir que l'actual vegetació de Castelló seria la comuna a l'àrea de Barcelona).

Alguns estudis paleoclimàtics i de modelització mostren que a l'Atlàntic nord, i especialment a Europa, es poden produir canvis bruscs en una o dues dècades a causa de l'escalfament global. Els models climàtics projecten canvis en la freqüència, la intensitat i la durada d'esdeveniments extrems com les onades de calor, les pluges torrencials, les tempestes tropicals (significarà que les tempestes seran molt més intenses per l'augment d'energia en el sis-

tema), les estacions intermèdies (primavera i tardor) tendiran a desaparèixer —a escurçar-se. Per tant, en un principi, s'ha d'esperar que aquests esdeveniments extrems es facin més habituals i regulars.

El resultat més immediat d'aquest increment de temperatura seria una pujada del nivell del mar entre 15 i 95 cm al llarg del proper segle. Però el veritable perill rau en els canvis en la temperatura superficial dels oceans, ja que és fonamental tant per a la vida planctònica (base de tot l'ecosistema marí) com per a la dinàmica atmosfèrica global (pluviositat, vents, etc.). Els efectes de la inundació de terres planes costaneres actualment emergides serien catastròfics per a les àrees litorals de molts països (com ara Bangladesh o Holanda) i moltes de les petites illes de l'oceà Pacífic. A casa nostra l'augment del nivell del mar suposarà que la pràctica totalitat de les platges desapareixeran igual que els deltes com el Delta de l'Ebre, per causa de l'elevació del nivell del mar i dels processos erosius, la qual cosa suposarà una greu crisi a la principal indústria de sol i platja i es veurà seriosament afectada, tant per la desaparició de les platges com per l'augment de les temperatures en els països del centre i nord d'Europa; amb l'escalfament global no s'hauran de desplaçar a les illes Canàries o a la mar Mediterrània

Pel que fa els efectes sobre els ecosistemes terrestres, aquests són molt variats. Poden suposar més incendis forestals (a causa de les sequeres més extremes), més erosió (per les pluges torren-

cials després de sequeres i incendis forestals...) i desertització. La producció agrícola i la producció forestal disminuirà sensiblement pel canvi de pluviositat (plourà els mateixos litres, però en lloc de fer-ho repartit al llarg de l'any, es concentrarà en pocs dies). Aquest fet vol dir que hi haurà períodes de sequera més llargs que repercutiran en el creixement dels vegetals, tant els conreats com els silvestres. Pel que fa als períodes de floració, algunes plantes ja floreixen un mes abans que fa 50 anys i les fulles cauen de mitjana 15 dies més tard. També es veurà afectada la producció ramadera, principalment en els moments en què es produeixen onades de calor en les quals el rendiment de les explotacions decau (aviram, lleteres...).

Veient el panorama que s'aproxima es pot fer alguna cosa per evitar que passi? Una cosa és segura: no podem tornar enrere (almenys a curt termini), ja que l'excés de diòxid de carboni pot tardar centenars o milers d'anys a tornar a quedar retintut en forma de pedra o fòssil, és a dir, hauríem de tornar a posar el diòxid de carboni que hem convertit en gas en altre cop petroli, carbó o gas natural. El que sí que podem fer és reduir el nombre d'emissions i així estabilitzar l'atmosfera per tal de no incrementar l'efecte hivernacle. Actualment ja s'intenta fer amb el conegut protocol de Kyoto, amb el qual els estats signants es comprometen a reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle, tot i que molts estats incompleixen aquest protocol i, fins i tot, augmenten les seves emissions, com és el cas de l'Estat espanyol.

Resum meteorològic del 2006

JORDI PRESAS

L'any 2006 ens ha portat una altra vegada poca aigua i temperatures altes, a grans trets, així com atípiques anormalitats estacionals. Estudiem les estacions, doncs, una a una:

Hivern:

Si bé el gener va ser plujós i fred (fins i tot va arribar a nevar), els altres mesos d'aquesta estació van ser més càlids del normal (7.7°C de mitja), així com secs (138 l/m² en total).

Primavera:

Atípicament càlida (17.1°C de mitjana) i extraordinàriament seca, amb tan sols 5 l/m², que en un clima com el nostre que es basa en les pluges d'aquesta estació, deixava les coses molt complicades cares a l'estiu pel que fa a la situació hídrica dels nostres camps i boscos. Fou talment com si l'estiu s'iniciés a mitjans maig pel que fa a les temperatures, tot i que ja bastant abans s'havia establert la calma meteorològica i els dies plàcids de l'estació que encara havia d'arribar oficialment.

Estiu:

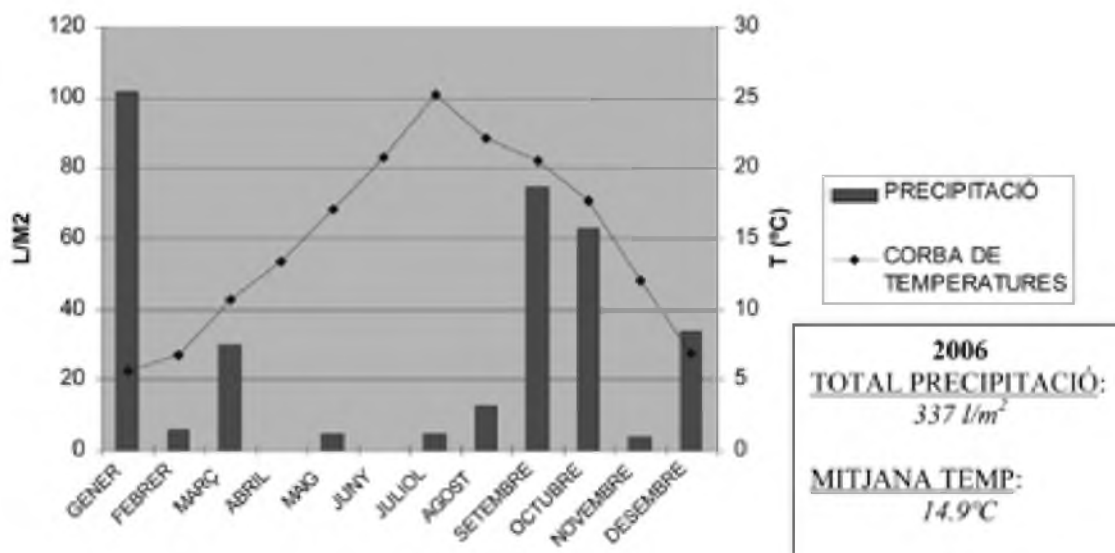
Aquesta estació sí, típicament mediterrània. Amb una calor perllongada però sense batre rècords (mitjana de 22.6°C), i amb poques precipitacions encara que molt ben caigudes (93 l/m²).

Tardor:

Es repeteix la situació de la primavera: una perllongació de l'estiu, tant pel que fa a les precipitacions (101 l/m² que per ser l'estació més plujosa no és una gran quantitat), però sobretot pel que fa a les temperatures, que es mantenen a la banda més alta del termòmetre durant el mes d'octubre, però tot i que descendeixen després, encara es mantenen anormalment altes fins al final d'any.

Aquestes són les gràfiques que resumeixen l'any:

GRÀFICA DE TEMPERATURES I PLUJES DEL 2006

DADES DEL 2006

	GENER	FEBRER	MARÇ	ABRIL	MAIG	JUNY	JULIOL	AGOST	SET.	OCT.	NOV.	DES.
L/M2	102	6	30	0	5	0	5	13	75	63	4	34
Mitjana °C	5.6	6.8	10.7	13.4	17.1	20.8	25.2	22.1	20.5	17.7	12	6.9

Si comparem amb l'any 2005, enguany hem registrat, doncs: 232 l/m² menys en la precipitació, i un increment de la temperatura mitjana d'1.23°C. Fins on arribarem?

Últimes activitats

GEMMA CIURÒ SOLER
BIBLIOTECÀRIA

En primer lloc vull donar-vos la grata notícia que, com molts de vosaltres ja sabeu, han començat les obres de la nova biblioteca. És un projecte necessari i esperat per aquest poble que té cultura bibliotecària i que hi veu un servei necessari i útil. Sou molts els que dia a dia visiteu la petita biblioteca que tenim i n'aprofiteu els recursos que a voltes són insuficients. Ben segur que la nova biblioteca oferirà l'equipament i els recursos que un poble com Vidreres mereix.

Com a "cosetes" a destacar d'aquests darrers mesos, faré referència a dues de les activitats que hem dut a terme.

En primer lloc, he de fer referència al Club de Lectura. Ara ja hem fet la primera trobada per comentar un llibre. En aquest cas el títol va ser *Balzac i la petita modista xinesa* de l'autor xinès Dai Sijie. La trobada va ser un èxit. Vint-i-una persones van poder manifestar les seves opinions sobre la lectura del llibre. I després, una petita i amena "tertúlia" literària i l'oferiment

Pares, mares i nens a la Sala d'Actes de l'Ajuntament en la sessió de Ballmanetes.

de noves propostes. El llibre que hem triat en aquesta ocasió ha estat *Les cendres d'Àngela* i el comentarem el 31 de gener. Ja us explicarem com ha anat.

També voldria fer referència a l'activitat que hem dut a terme dins el projecte Nascuts per Llegir del qual ja formen part 50 famílies de Vidreres. El dia 30 de novembre vàrem fer una sessió anomenada *Ballmanetes* a càrrec de Montse Dulcet. Va ser preciós veure com pares, mares i algunes àvies jugaven amb els nadons fent jocs de falda i can-

tarelles. Donat que a la biblioteca ens faltava espai vàrem fer servir la Sala d'Actes de l'Ajuntament que es va convertir en una sala de jocs improvisada on els nadons interactuaven amb els pares a ritme de la música i de petits relats.

Acabaré, com sempre, donant-vos les gràcies per la vostra assistència a les activitats, pel bon ús que feu de la biblioteca i engrescant-vos, com no, a visitar-nos de cara al proper trimestre per gaudir de les noves propostes que figuren a continuació.

El racó del lector

CONTES D'HIVERN

- **La Pallassa Prisca,**
de *Dinsdungat Animació*. Dijous 18 de gener de 2007, a les 6 de la tarda, a la biblioteca.
- **Contes de la Jungla,**
de *l'Espina de la Sardina*. Dijous 1 de febrer, a les 6 de la tarda, a la biblioteca.
- **Carnestoltes ple de contes,**
de *Cia. L'escarbat*. Dijous 15 de febrer, a les 6 de la tarda, a la biblioteca.
- **El Solet Rialler-Biblionadons,**
de *Roger Tugues*. Dijous 1 de març, a les 6 de la tarda, a la biblioteca.
- **Va de Tintin,**
de *Va de Contes*. Dijous 15 de març, a les 6 de la tarda, a la biblioteca.

Biblioteca
"JOAN RIGAU I SALA"

Acte de lliurament dels premis CIRIT 2006

IES DE VIDRERES

El Consell Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica (CIRIT) de la Generalitat de Catalunya convoca anualment, des de l'any 1982, els premis per fomentar l'esperit científic del jovent. A la convocatòria d'enguany s'han presentat 381 treballs, en els quals han participat 465 alumnes procedents de 219 centres educatius. Els temes estudiats abasten tots els camps de coneixements, des de les humanitats i els estudis socials, fins a les ciències experimentals i les tecnologies d'un ampli ventall d'especialitats.

En la convocatòria del 2006, any que és especialment il·lusionant en la mesura que se celebra el 25è aniversari dels Premis CIRIT, Cristina Adroher i Mas –alumna de l'IES Vidreres– ha estat guardonada pel seu Treball de Recerca "Vols de baix cost: l'impacte econòmic a les comarques gironines".

Fou el passat dissabte, dia 16 de desembre de 2006 a les 11:30 h. del matí, al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat, quan es va celebrar l'acte de lliurament dels Premis CIRIT 2006. Va ser presidit per l'Honorable Conseller del Departament d'Innovació, Universitats i Empresa de la Generalitat de Catalunya, Josep Huguet.

La Cristina Adroher i Mas, natural de Maçanet de la Selva, va estudiar segon de Batxillerat a l'IES Vidreres durant el darrer curs acadèmic i actualment es troba cursant Ciències Polítiques i de l'Administració a la Universitat Pompeu Fabra (Barcelona).

FITXA TÈCNICA DEL TREBALL DE RECERCA

Vols de baix cost: l'impacte econòmic a les comarques gironines

El desenvolupament d'aquest treball de recerca segueix una pauta modular basada en l'assoliment d'un objectiu prioritari i bàsic que es basa en la valoració de l'impacte que han tingut els vols de baix cost dins l'economia gironina en els darrers anys. A partir de dades empíricament demostrables, es pretén extreure conclusions

La Cristina Adroher i Mas, acompanyada de l'Honorable Sr. Josep Huguet i Biosca, Conseller del Departament d'Innovació, Universitats i Recerca. (Palau de la Generalitat – Pati dels Tarongers)

que ens permetin inferir trajectòries presents cap al futur. Tanmateix, resulta interessant l'estudi d'un vessant complementari que se centra en un aspecte molt més sociològic. Aquest tipus de vols han propiciat canvis en els hàbits dels consumidors i han generat nous fluxos turístics.

S'ha seguit una temporalització i seqüenciació d'objectius totalment pautaada. Un primer pas metodològic s'ha centrat en la compilació d'informació i en l'establiment del camí que cal seguir per tal d'elaborar un marc d'actuació que ens permeti assolir l'objectiu general. Un segon pas ha consistit en la selecció de la informació necessària per desenvolupar correctament la nostra estratègia metodològica. La confecció d'enquestes i la realització d'entrevistes amb professionals i experts del sector ens ha permès establir uns criteris racionals que s'han materialitzat en un seguit de conclusions.

El treball s'ha articulat seguint uns criteris d'eficiència i eficàcia màxima. Es tracta d'un estudi pautaat i metodològicament actiu basat en un seqüenciació de la informació i un acurat procés d'investigació tant des d'un vessant teòric com pràctic. La maduresa intel·lectual ha estat una constant tant en l'elaboració física del treball com en els criteris emprats en el desenvolupament de la recerca. Ens trobem davant d'un treball multidisciplinari que inclou aspectes econòmics, sociològics, turístics i, fins i tot, polítics.

Al... Liceu!!!

CEIP SALVADOR ESPRIU

El passat 23 de novembre, 140 nens i nenes de l'escola vam poder visitar i assistir a un espectacle al Liceu. Érem els alumnes de P4, P5, 1r i 2n.

Aquesta sortida no estava prevista en un primer moment en la nostra programació de curs. Es va poder fer gràcies a la invitació de l'empresa Würth, a través del pare d'una alumna de l'escola.

A les 8 del matí, amb els ulls encara mig tancats i la motxilla a l'esquena, ja pujàvem a l'autocar, no fos cas que féssim tard a un acte d'aquesta magnitud! Vam ser tan previsors que, fins i tot, vam poder esmorzar asseguts al mig de la Rambla de Barcelona. L'obra que vam poder veure es titulava "Somiant el Carnaval dels Animals". És un magistral concert ple d'humor i de poesia amb la garantia de ser presidits pel cèlebre Carnaval dels Animals de Camille Saint-Saëns i el Preludi a la migdiada d'un faune de Claude Debussy. Els protagonistes de l'obra eren, per una banda, uns titelles de mida real d'animals provinents de cinc continents i per a tots els gustos: grans, petits, lents, ràpids, prehistòrics, de granja, etc. que

es passejaven majestuosament per tot l'escenari i, per l'altra, uns músics que interpretaven la música en directe.

L'espectacle va acabar essent un encadenament de sorpreses sense altra lògica que la del

somni d'un petit faune i sense altre argument que la mateixa música, un espectacle que ens va fer somiar desperts submergits en un ambient màgic.

Ens va agradar molt perquè abans d'anar-hi, els nostres

mestres de música ja ens havien explicat l'obra i ens l'havien deixat sentir. És per això que durant tota l'audició vam estar molt quiets, callats i atents. Ens vam portar molt bé!

Quan vam sortir del Liceu vam pujar, amb l'autocar, a dinar a un parc que hi ha a la muntanya de Montjuïc.

Els nens i nenes de 2n, a les seves redaccions, han fet comentaris com aquests:

"El Liceu és molt gran. Tenia una catifa per pujar i era de vellut. Era molt suau..."

"...també hi havia moltes escales..."

"Hi havia un nino a cada seient..." (en referència a un peluix que Würth va regalar a cada espectador).

"...La música era molt dolça. Els

animals semblaven de veritat..."

"...El Faune es va adormir perquè van tocar una música perquè s'adormís..."

"...Hi sortien molts animals: el burro, la tortuga, l'elefant, el cigne, el lleó, els ocells..."

"...Hi havia peixos aranya, estaven molt ben fets..."

"...Hi havia esquelets que quan

s'ajuntaven formaven un Tiranosaurus Rex..."

"...Al final de tot, sortia la tortuga maquillada i l'esquelet de dinosaure portava una corbata..."

"...I al final tiraven serpentines i tots els músics es disfressaven dels animals que havien sortit..."

Mantinguem les tradicions

Petita reflexió d'una escola pública

CEIP SANT ISCLE

Darrerament, des dels mitjans de comunicació, ens hem assabentat que alguna escola pública ha pres la decisió de no celebrar el Nadal per no ferir i incomodar els infants d'altres creences religioses que hi ha a les aules. Acaben reforçant la idea argumentant que són escoles laiques. Nosaltres hem volgut fer una petita reflexió entorn aquest tema.

Si donem un cop d'ull a les festes que fem a l'escola ens adonem que és important viure i seguir les tradicions de "casa nostra", ja que són dates que hem anat celebrant des de fa molts i molts anys i que diuen molt sobre nosaltres, la nostra cultura, la gastronomia, el clima...

Hi ha cops que, esperonats, esperem amb alegria aquestes celebracions, que ens fan pensar en les festes i tradicions viscudes en la nostra infantesa, les quals volem transmetre als nostres alumnes. Les festes, ja sigui el Nadal, la castanyada o qualsevol altra, són un bon moment per trencar la rutina de cada dia i il·lusionar-se amb alguna activitat diferent: ens podem aplegar al pati i torrar castanyes, podem compartir una bona estona junts cantant cançons que ens apropin una mica més i sentir-nos, així, una mica més amics tots plegats. Podem seguir les tradicions i fer panellets, podem

decorar amb campanes i boles de colors els passadissos de l'escola i penjar llunetes als balcons...

No es tracta tampoc d'una concepció estàtica de la celebració d'aquestes festes, sinó d'agafar tot allò que més ens interessa, de forma oberta, i aprofitar aquest filó per enriquir les nostres vivències i treballar-ho a nivell interdisciplinari i en alguns nivells com a centre d'interès.

Tant si volem com si no, hi ha elements religiosos en molts apartats de la nostra vida quotidiana: el llenguatge, la història, etc. Alhora ens hem d'enriquir del que ens ofereixin, ja sigui amb diferents històries o mites, amb uns costums i unes tradicions... El que està clar és que ser políticament correctes en tot o laics purs és tota una odissea gairebé impossible de realitzar.

Modernitat, costum, tradicions, creences, noves cultures, és tot un perquè cadascú de nosaltres viurà aquests dies de festa a la seva manera: uns faran compres compulsivament, altres es reuniran al voltant de la taula amb la família, altres potser aprofitaran per viatjar. Farem escudella com mana la tradició o inventarem un plat més sofisticat i menys calòric? Tant se val, agafem allò que vulguem, però sobretot, gaudim, compartim i passem-nos-ho bé i intentem ser una mica més feliços.

Com hem celebrat la castanyada i el Nadal

CEIP SANT ISCLE

La castanyera va venir a P3, P4 i P5 a oferir-nos castanyes i explicar-nos un munt d'històries.

Tot fent panellets i preparant altres aliments de tardor.

Aquest any ens hem menjat les castanyes prenent el sol.

Un papa molt animat, ens fa un concert de Nadal, per a Educació Infantil.

Els patges reials van visitar el CEIP Sant Iscle. Genial!!!

Molt fort hem picat i el tíó regals per a tothom ha cagat

Compartim amb alegria, el primer Cantamanis.

Futbol sala:

Vidreteres FSC

JORDI DIUMÉ MAIMIR
VICEPRESIDENT VIDRETERES FSC

Aquest passat 2006 es va incorporar un nou club a Vidreteres, vila que destaca pel gran nombre d'iniciatives esportives. Som el Vidreteres Futbol Sala Club.

Tot va sorgir d'una colla d'amics que amb els anys es fan grans i per no perdre el contacte vàrem decidir practicar esport, i de pas ens veiem més regularment.

D'aquell equip que va començar a Barcelona fent un torneig el 2004-2005 i la Copa Blanes el mateix any, hem fundat aquest mateix any el VIDRETERES FSC.

Juguem a la lligueta de la Selva, en la secció de Futbol Sala de la Federació Catalana de Futbol. I tot i que els inicis de la lliga són complicats, no deixem de perdre la il·lusió i motivació per millorar dia a dia. La nostra plantilla lluita perquè així sigui. L'Òscar, en Sergio, en Santi, en Miguel, l'Antonio, en Juan, l'Albert, en Cristian, en José i en Lucas en són els jugadors.

Ja per finalitzar, he de dir-vos que el nostre horari de joc és els dissabtes a les quatre de la tarda, quan juguem a casa. El club disposa de la web institucional www.vidreteresfsc.com, on podreu trobar informació dels jugadors, les estadístiques, horaris i pistes dels partits de tota la temporada, i molt més. No en dubteu! Entreu-hi!

Aeromodelisme:

Campionat de Catalunya d'Aeromodelisme

CLUB AEROMODELISME VIDRETERES

El passat 26 de novembre Vidreteres va acollir el Campionat de Catalunya d'Aeromodelisme en les modalitats de velocitat, acrobàcia i curses.

A nivell local hem de destacar el títol de campió de Catalunya obtingut per Joan Bermejo en la moda-

litat d'acrobàcia, i el segon lloc aconseguit per la parella Mata-Roca en la modalitat de curses.

Aprofitem per recordar a tots els vidreterencs i vidreterencques que els dies 7 i 8 d'abril organitzarem, un any més, l'Open Internacional World Cup Vila de Vidreteres 2007 i us volem animar a venir a gaudir de l'espectacle aeromodelístic que tindreu ocasió de poder veure en les seves diferents modalitats.

Club Patí Artístic Vidreres

I Festival de Patinatge Artístic de Vidreres

CLUB PATÍ ARTÍSTIC VIDRERES

El passat mes de novembre la nostra entitat va fer el seu I Festival de Patinatge, concretament el dia 18 de novembre. Va ser tot un èxit, ja que vam tenir molta afluència d'espectadors. Tot el Festival estava ambientat amb la festa de Halloween.

El Club Patí Artístic Vidreres va fer l'obertura amb la presentació de tots els seus patinadors/es. Seguidament hi va haver actuacions d'altres clubs de la província com C.P Bescanó, C.P Llagostera, Farners P.A, C.P Sarrià de Ter, P.A Maçanet, C.P Anglès, entre molts d'altres.

Les actuacions fetes pel C.P.A Vidreres van ser: "Somnis" (grup mitjanes i grans); "Halloween" (grup petites i grup debutant); "Ànima perduda a l'Infern" (grup mitjanes i grans) i una actuació individual del disc d'iniciació dut a terme per Carlota Codina. Vam acabar d'amenitzar el Festival amb dues actuacions especials fetes pel patinador Manel Gonçalves, que va interpretar-nos "The Prodigy" i "Dansa Ètnica". Vam acabar el Festival amb una desfilada de tots els patinadors conjuntament amb els seus respectius entrenadors que van assistir a l'acte.

Des d'aquí volem donar les gràcies a totes les persones del patinatge i a les alienes que ens han donat suport per portar a terme aquest I Festival de Patinatge Artístic a Vidreres.

Carlota Codina.

Obertura.

Somnis.

Halloween.

Ànima perduda a l'infern.

Joves de Vidreres C.F.S

Una trajectòria esperançadora

JOSEP RUHÍ SERRA,
JOVES DE VIDRERES C.F.S

Bones, després d'un inici de temporada força fluix, en el qual vam obtenir dos empats i dues derrotes, hem encadenat cinc victòries consecutives que ens han portat a la zona alta de la classificació. Quan s'ha complert un terç del campionat ens trobem a la quarta posició, a tan sols dos punts de l'ascens, que tot i que no era, ni és, el nostre objectiu, intentarem poder-hi somiar el màxim de jornades possibles. De les victòries obtingudes en volem destacar dues: el triomf a casa contra el Sant Hilari (9-4), on vam rebre un gran suport de l'afició i la victòria a la pista del Pals (7-9), on segurament vam jugar el partit més complet de la temporada davant un molt bon equip. Durant aquests primers mesos tres jugadors s'han afegit a l'equip, l'Àngel Mateu, en Sebastià Garcia i en Raül Sacasa, aquests dos últims a la posició de porter.

Valorem positivament la xocolatada popular i l'aperitiu popular que vam organitzar després dels

Classificació	
C.F.S. Santa Cristina	25
Sant Antoni de Calonge	19
Can Ricard	18
Joves de Vidreres C.F.S.	17
Global Acsa	16
Pals	16
C.A.F. Platja d'Aro	15
Sant Hilari	15
Sant Joan de Mollet	12
I.E. Malgrat B	8
Montrós C.F.S.	7
Celrà U.C.E.	3
C.B. Campdorà	1
C.E. Blanda	1

partits contra el Sant Hilari i el Blanda, respectivament, i intentarem seguir realitzant activitats d'aquest tipus per tal d'enfortir més la relació entre l'equip i l'afició.

Vinga, us esperem a tots i a totes al pavelló!

Atletisme

Cros de Vidreres

GEMMA MASNOU

El diumenge 7 de gener es va celebrar la 18a edició del Cros de Vidreres, prova puntuable per al Circuit Gironí de cros i Gran Premi Consell Comarcal de la Selva.

L'edició d'enguany, en disputar-se el dia després de Reis, va fer que la participació, sobretot dels més petits, se'n ressentís una mica en comparació amb la dels altres anys, ja que sempre ha estat un dels clàssics del Circuit Gironí. Tot i això, cal destacar la participació d'uns 350 atletes que, a banda dels atletes gironins, vingueren fins a Vidreres de clubs de Mataró, Vilafranca, Sabadell i Barcelona.

Quatre podis locals

A nivell local hi va haver 2 victòries a càrrec dels atletes vidrerencs Dídac Compte (C.O. Vidreres) en

la categoria Benjamí i Hugo García (CA Lloret-La Selva) en la categoria promesa.

En la categoria sènior femení les atletes vidrerencs Gemma Masnou (J.A. Sabadell) i Bàrbara Ramon (CA Lloret-La Selva) van finalitzar en la 2a i 3a posició en una cursa en la qual, després de dues voltes d'anar al capdavant, en la darrera volta al circuit no van poder frenar la velocitat final de l'atleta del FC Barcelona Montse Mas, que es va endur la victòria.

En les curses de promoció hi va haver representació vidrerenca a càrrec dels atletes del Club Olímpic Vidreres que van obtenir els següents resultats:

L'Abel Vergés (12è Prebenjamí masculí), Ivan Labrador (10è Benjamí masculí), Clara Vergés (10a Benjamí femení), Héctor Labrador (19è Infantil masculí), Maria Massa i Claudia Stoka (8a i 9a Infantil femení).

Sporting Caulès

Encarem la segona part de la temporada

SPORTING CAULÈS

Esperant que el cava i els torrons no us hagin fet gaire mal, i així encara us entrin els pantalons, des de l'Sporting Caulès us voldríem desitjar que aquest any en el qual hem entrat sigui ben profitós per a tots.

En el tema esportiu, l'Sporting ha començat l'any amb dos equips. L'equip masculí afronta una nova temporada a la categoria Sots 25, amb un nou entrenador al capdavant, en Jordi Campmajó, i amb el seu ajudant, en Joan Genover, que també segueixen entrenant l'equip femení.

En el moment de l'aturada nadalenca, l'equip estava situat en la segona posició de la taula classificatòria, amb 9 victòries i 3 derrotes, i esperava el primer partit de l'any nou contra el líder de categoria el C.B. Tordera, amb 11 victòries i 1 derrota.

Cal destacar també les noves incorporacions fetes aquest any. En la posició de base, el retorn de Marc Tàpies "Cassano", el noi de Sils, que amb el seva bona direcció de joc està aportant molt a l'equip. I en la posició d'alers, Andreu Hermoso, a qui les lesions li han impedit acabar de gaudir del joc, i de David "Ratorrevic", el noi de la torre, el qual amb la seva sang freda ajuda en els partits.

L'equip està treballant molt, i a l'espera d'acabar de polir la Flex o "Flex System", una meravellosa jugada que ens ha d'ajudar molt en el joc en aquest tram final de lliga, té ganes de donar-ho tot en aquesta temporada per intentar quedar el més amunt possible.

L'equip femení afronta una difícil temporada, en la qual han passat de júnior a sèniors, i es troben amb noies que fàcilment les superen molt en alçada, la qual cosa els complica molt el joc.

Cal destacar també els fitxatges de 3 jugadores aquesta temporada: en la posició de base, Lídia

Vallribera, i la Fany, totes dues de Maçanet, i en posició encara per determinar i esperant que li puguem fer fitxa, Laura "Sangre Croata" Pagesic.

De moment, ocupen la desena posició a la taula classificatòria amb 3 victòries i 6 derrotes. Volem donar ànims als dos equips per encarar aquesta segona part de la temporada, que s'entrevéu molt disputada.

En altres aspectes, també cal comentar que l'Sporting Caulès ha estat present en altres actes.

Com sempre, el bar de la Festa Major va ser un èxit, la gent va poder gaudir fins a altes hores de la matinada de la música i de la festa en general.

I de cares a aquest Nadal hem estat molt participatius en molts actes.

Primer de tot, el dia de la marató de TV3, el dia 17 de desembre, l'Sporting Caulès va organitzar al centre cívica una sèrie de jocs de taula, i el dia de Sant Esteve es va organitzar una Quina, conjuntament amb l'Associació contra el Càncer de Vidreres. Tots els diners recaptats van anar en benefici de la marató de TV3.

I com no, per començar l'any amb bon peu, vam organitzar la festa de cap d'any al gimnàs del Salvador Espriu on, si no hagués sigut pel defalliment sobtat de l'equip de música a 2/4 de 8 del matí, la rauxa hagués continuat una bona estona més.

Des d'aquí, volem agrair la seva aportació a tothom que ens ha ajudat a fer aquestes activitats, als socis i col·laboradors, i hem de dir-vos que us esperem els dissabtes a les 17:30 i a les 19:00 per presenciar els partits de bàsquet dels nostres equips.

Bon Any a tothom!!

C.B Nou Caulès

Inici de temporada

El passat 11 de novembre va tenir lloc la presentació oficial de la temporada 2006-07 del Club de Bàsquet Nou Caulès. L'eix central va ser el partit que va enfrontar l'equip júnior femení del Nou Caulès amb el Club Bàsquet Arbúcies.

Abans d'iniciar-se el partit va tenir lloc la presentació, un per un, de tots els jugadors i jugadores, i també del cos tècnic, i es va aprofitar per fer la foto de grup que ens acompanyarà durant tota la temporada.

Aquest és el 8è any d'existència del Club. Actualment l'integren uns 150 jugadors/es, 10 entrenadors, 6 monitors i 2 directors tècnics.

A nivell d'equips i categories es configuren de la següent manera:

- Júnior femení: 1 equip amb 9 jugadores
- Cadet masculí: 1 equip amb 10 jugadors
- Cadets femení: 2 equips amb 26 jugadores

- Infantil masculí: 1 equip amb 11 jugadors
- Preinfantil femení: 1 equip amb 11 jugadores
- Minis masculí: 1 equip amb 18 jugadors.
- Mini femení: 1 equip amb 12 jugadores.
- Premini mixt: 1 equip amb 12 jugadors/es
- Escola de bàsquet: 25 jugadors/es

També caldria afegir uns 20 nens i nenes de l'Escola Esportiva que des de ja fa 4 anys el Nou Caulès organitza en els CEIP Sant Iscle i Salvador Espriu i que contribueix a fomentar, ja de ben petits, la cultura de l'esport a la mainada de Vidreres.

Durant aquest any hem aconseguit fer arribar a les categories superiors un bon nombre de nois i noies que s'han format en el Club. Esperem, el proper any, poder comptar ja amb un equip sènior femení. Això ens alegra molt i servirà també de motivació per als més joves que vénen al darrere. Us animem a gaudir de la pràctica de l'esport del bàsquet. Mai no és massa tard per començar a practicar-lo.

Sporting Vidrerenca C.E.F

LA JUNTA DE L'SPORTING VÍDRERENCA C. E. F.

Un camp de futbol és un espai apte per a la pràctica del futbol. La seva mida oscil·la entre els 90 i els 100 metres de llargada per 45 o 65 metres d'amplada. Els podem agrupar principalment en dos grups: els camps de futbol de terra i els de gespa (natural o artificial).

Les instal·lacions esportives on s'incereixen els camps de futbol acostumen a reunir vestidors, lavabos públics, grades i il·luminació artificial. Generalment, no es permet l'entrada d'animals, utilitzar bicicletes i vehicles motoritzats al terreny de joc, ni menjar, beure o fumar als vestuaris. Un vigilant de la instal·lació és el responsable del compliment de la normativa d'ús.

A Vidreres tenim el conserge, la normativa d'ús, il·luminació artificial, vestidors, lavabos, grades

(finalment estan cobertes!!) i la mida de terreny reglamentària.

A la nostra vila "només" ens falta el més important: UN ESPAI APTA PER A LA PRÀCTICA DEL FUTBOL

Ningú que hagi trepitjat el terreny de joc de Vidreres estaria disposat a situar el Camp de Futbol Municipal ni tan sols en el grup de camps de terra. És més aviat un troç acotat de terreny que a algunes zones sembla un desert i a d'altres una muntanya rocosa.

Un cop més hem començat la casa per la teulada. Un any més s'ha mirat cap una altra banda.

Esperem que el 2007 que ara estrenem ens porti més sort i que les picabaralles polítiques no frenin les iniciatives que aquest poble demanda.

Bon any a tothom!

L'estació de Sils i el territori

JORDI PRUNEDA

SALVEM EL PLA. VIDRERES PER VIURE-HI

Cada dia passo per l'estació de Sils quan vaig a treballar. Voldria compartir les reflexions que em porten per un costat a veure l'estació i, per l'altre, a saber com s'està no planificant el nostre territori. L'estació de Sils és un bon botó de mostra de com han anat les coses fins ara.

L'estació és (o hauria de ser?) el centre de la mobilitat sostenible de la Plana de la Selva. D'aquí ens connectem amb les nostres capitals i amb l'exterior. Avui ja és el medi més ràpid per anar de porta a porta a Girona o Barcelona, i de fa temps que és el més econòmic i democràtic. És una de les estacions més rendibles de la línia més rendible de l'estat. Sí, s'hauria de potenciar. Però els poders públics (tots en són responsables) s'han limitat a rentar-li la cara. S'ha rehabilitat fa poc, però de fet avui aquí hi ha el mateix que hi havia fa 50 o 100 anys... o potser menys perquè hi ha desaparegut el tràfic de mercaderies. No ha canviat quasi res. Per exemple:

- L'aparcament no té cap importància? Només cal arranjar-li el sòl un cop l'any per fer-hi la fira?
- No cal un servei de bus que enllaci els trens amb els pobles del voltant?
- No cal un taxi una mica organitzat?
- Es van millorant les carreteres, però no calen accessos amb bici? A hores d'ara no hi ha d'haver cap carril bici que enllaci els pobles amb l'estació? Només es pot concebre la bici per als turistes europeus? (si rebem cicloturisme aquí, no serà que hi ha ciclomotilitat a les seves ciutats d'origen?)

- L'estació ha de tenir un accés rodat tan marginal, respecte a les carreteres, com té ara?
- Només calen serveis als viatgers a una banda de la via? Etc.

Però durant tots aquests anys de no progrés de l'estació, s'han anat succeint plans de tota mena que ordenen el suposat progrés del territori. El més recent és el POUM de Sils. Què ha aportat a aquesta estació? A la pràctica l'ha reconegut com a centre?

Desmitifiquem la planificació: de fet, els arquitectes encaixen propostes que els hi arriben. Però, qui té iniciatives? Qui fa propostes? Qui és CIUTADÀ o CIUTADANA aquí? Asseguro que les propostes que es puguin fer des de l'experiència quotidiana tenen almenys la mateixa legitimitat que les que es fan des de l'especulació i dels negocis. A més, les propostes de l'experiència quotidiana són més sostenibles, perquè les del suposat progrés especulatiu només tenen en compte la part del cicle del projecte territorial que els dona ingressos. La resta ho paguem entre tots i totes.

El progrés sense sostenibilitat és només un miratge.

Desmitifiquem la planificació: si els deixem fer només s'ocuparan de preveure creixements de sol residencial, nous polígons per vendre camps urbanitzats, i més infraestructures que suposin més del mateix.

De qui és el territori?

Imatge dels estanys de Sils, indret de fàcil accés des de l'estació

Faves i pèsols

JOAN GRIMAL

L'hort a la primavera comença a oferir-nos les primeres verdures entre elles les tavelles plenes del grans de les faves i els pèsols. Com més tendres siguin aquestes més bones i valorats seran.

Primer blanquejarem, passar-les per aigua bullint i sal molt ràpidament, i després les refredarem amb aigua i gel per facilitar-nos la feina de pelar-les. Feina feixuga però recompensada quan els afegim a les postres amanides. Per exemple l'amanida de faves a la menta; una alfombra de favetes repelades i amanides amb una vinagreta de menta que podríem arrodonir amb unes cues de gambes i uns flocs de pernil d'aglà.

Existeix una varietat de pèsols del qual se'n menja la beina, són els tirabecs que crus, lleugerament escaldats o saltats cruixiran a la boca. Proveu-los a menjar amanits amb oli d'oliva verge, flor de sal i unes gotes de llimona.

Ignasi Domènech, cuiner català que va treballar al costat d'Auguste Escoffier, principal representant francès de l'exaltació culinària de principis del segle passat, fou el primer en batejar les faves a la catalana per aquest nom- *La Teca*, 1924- tot i que ja fa més de 150 anys que en una altra obra *La Cuinera Catalana* ja les anomenava com a faves a la burgesa.

Faves a la catalana (ingredients per a 4 pers.)

- 1'2 kg faves sense tavella
- 350 gr cansalada viada
- 350 gr botifarra negra
- 3 tomàquets madurs
- 1 manat d'all tendres (4 unit.)
- 1 ceba
- ½ copa d'anís sec
- 1 fulla de llorer
- 1 ramet de farigola
- 1 ramet de menta
- Brou de carn
- Sa, oli i pebre

Talleu la cansalada a trossos i la rossegeu en una cassola. Afegiu-hi la ceba i els alls tendres tallats ben prims a fi que es sofregeixin bé,

després les herbes aromàtiques i els tomàquets pelats i sense llavors tallats a quadradets.

Un cop tenim el sofregit, tot i que hi ha gent que no hi posa el tomàquet, hi tirem les faves i ho cobrim amb aigua o brou fred. Afegiu-hi la copeta d'anís i la botifarra tallada a rodelles vigilant que aquesta no se'ns desfaci un cop sigui cuïta. Ho tapem tot amb un paper impermeable fins que les faves siguin cuites, rectificarem de sal i pebre.

Un bon maridatge podria ser l'Agaliu un vi blanc sec de costers del Segre, elaborat amb macabeu per fermentació natural i criança en barrica de roure

Dos vidrerencs a Nicaragua

Cafè.

ANNA VIADER I JOSEP RUHÍ

Nicaragua és conegut per les grans relacions d'unió amb terres catalanes pel cooperativisme. Dos vidrerencs hem tingut l'oportunitat de visitar el país gràcies a dos projectes: l'ONG SOARPAL feta per Josep Ruhí i l'altra l'ONG Setem (de comerç just) amb la cooperativa de cafè Cecocafen feta per Anna Viader.

Però aquests dos projectes han sigut molt més que conèixer el treball que duen a terme aquestes dues organitzacions. Amb

aquests projectes hem conegut un país: la gent, la cultura, la història, la gastronomia, l'educació, etc. I també la natura, un país molt verge, quasi per explotar amb una gran diversitat de flora i fauna i on les aigües són gairebé transparents.

Viatge d'Anna Viader amb Setem

El viatge comença el dia 3 de juliol i acaba el 31. El grup està format per sis persones: tres nois i tres noies. Durant aquesta estada d'un mes la Carlita és el contacte que tenim que ens organitza les activitats que hem de fer. Quan arribem a l'aeroport de Managua (sense maletes, que no tindrem fins al cap d'una setmana) ens esperen ella i en Nery, el conductor de la cooperativa, i des d'allà anem cap a Matagalpa, la ciutat on estarem la primera setmana. El primer que fem és anar a la seu de la cooperativa. Allà fem les presentacions pertinents: gerent,

comptable, administratives, i és que Cecocafen és una cooperativa molt desenvolupada que recorda al funcionament d'una empresa del primer món.

Durant la setmana d'estada a Matagalpa, la Carlita ens ha preparat algunes activitats per realitzar a la ciutat. Visitem el colectivo de mujeres, que ajuda a les dones de Nicaragua en diferents aspectes: alfabetització de dones, educació sexual..., el centro las hormiguitas on es dediquen a l'alfabetització de nens que treballen al carrer, amb edats que van dels 6 als 16 anys i el gabinet jurídic, format per un grup d'advocats i psicòlegs que assessora la gent amb temes herències, maltractaments a les dones, treball, etc.

Les tres setmanes següents visitem tres comunitats. Totes es dediquen al cultiu del cafè i per fer-ho necessiten unes certes característiques. Estan a una

Cooperativa Augusto César Sandino.

alçada d'uns 1.000 metres i, per tant, tenen unes temperatures una mica més baixes que a cotes de menys altitud i el terreny és abrupte.

Cada vegada que arribem a una comunitat, els sis membres del grup ens distribuïm en famílies de dos en dos. Les cases són molt precàries: estan fetes de fusta, tenen un sostre d'uralita i les habitacions són comunitàries amb llits (en pocs casos) o bé una simple fusta. La cuina sempre està a l'entrada i en ser de llenya sempre hi ha molt de fum. El que més sorprèn, però, és la latrina (per anar a fer les necessitats), una petita caseta que té un forat que és bastant fondo. I també, que hi ha tot d'animals que entren i surten de les cases: gallines, ànecs,...

A les comunitats, realment estem a la Nicaragua autèntica. La gent és molt amable i ens dediquem molt a platicar (parlar), sempre amb una tassa de cafè a les mans. Parlem, sobretot, amb els homes de temes molt diversos com la religió, la parella, la sexualitat (la majoria no fan servir mètodes anticonceptius, i per això l'índex de natalitat és tan gran), la promiscuitat

Dones triant cafè

(els homes poden tenir altres dones, però en canvi les dones no), però el tema que més els agrada és la política: tots són seguidors del partit sandinista. Les dones sempre tenen un paper secundari i es dediquen a les tasques de la llar (cuina, fregar, rentar roba...).

D'entre les moltes activitats que realitzem se'n poden destacar unes quantes com: el 19 de juliol, dia de la celebració de la Revolució sandinista a Managua, assistir al concert de Carlos Mejía Godoy (un cantautor revolucionari), el partit de futbol i de beisbol amb els joves de la comunitat Aguas

Amarillas, la cuina de Nacatamales o preparació d'un unguent fet de fulles d'eucaliptus, el debat entre joves de comparar la vida a Catalunya amb la de Nicaragua, caminar pels voltants i veure una font brollar, la vegetació típica tropical o de nit observar cuques de llum...

Viatge d'en Josep Ruhí amb SOARPAL

Jo vaig viatjar a Nicaragua amb SOARPAL (solidaritat Arbúcies-Palacagüina). Aquesta ONG neix de l'agermanament revolucionari entre els ajuntaments d'Arbúcies i Palacagüina el 1986.

Brigada SOARPAL a la Escuela Campesina.

Cada estiu, des de 1988, SOARPAL organitza una brigada per viatjar a Nicaragua, amb tres grans objectius. El primer és treballar en els projectes de cooperació al desenvolupament que SOARPAL estigui impulsant en aquell moment. El segon és que els brigadistes coneguin de manera directa la realitat de Nicaragua. I el tercer és mantenir el contacte físic de l'agermanament entre Arbúcies i Palacagüina.

La brigada en la qual jo vaig viatjar estava formada per 15 persones vingudes de diferents pobles: Arbúcies, Sabadell, Girona, Cardedeu, Ordal i jo de Vidreres. La majoria ens vam conèixer durant les tres jornades de formació que ens va donar SOARPAL per poder viatjar amb ells a Nicaragua.

El 31 de juliol vam sortir de Barcelona i l'1 d'agost vam arribar a Palacagüina. Palacagüina està situada al nord de Nicaragua (a 200 km de Managua), té una població d'uns 13.000 habitants, més de la meitat dels quals viuen en comunitats rurals.

Quan vam arribar a Palacagüina ja ens estaven esperant les famílies que ens havien d'acollir durant el proper mes. La meua família eren cinc, l'Ernesto i la Maricela, i els seus tres fills: la Massiel (17), l'Albita (12) i en Juan Antonio (9).

La mateixa nit que vam arribar la gent de la FUNDARPAL (la contrapart de SOARPAL a Palacagüina) ens varen organitzar una festa de benvinguda amb parlaments i balls tradicionals, en la qual ja vam poder sentir tot el calor del poble.

La convivència amb la família va ser genial, tot i que tenen poc, sempre intenten donar-í'ho tot. Abans de marxar em feia una mica de respecte la manera com viuria a Nicaragua, però un cop allà s'adapta de seguida. Al cap de quatre dies deixes de donar importància a dutxar-te amb aigua freda al pati, a menjar arròs a tots els àpats o a utilitzar la comuna. Amb la família passàvem llargues estones xerrant sobre qualsevol tema: Palacagüina, Nicaragua, la revolució, la croada d'alfabetització,... i ells bàsicament et preguntaven sobre el nostre "món", del qual

tenen una imatge idíl·lica que no s'ajusta a la realitat. Em va sorprendre força que a la família tots fossin del Barça, la televisió ha aconseguit que en pocs anys el futbol s'hagi convertit en l'esport nacional avançant el beisbol.

El projecte en què vam col·laborar com a brigada va ser en el de reforestació dels terrenys de la escuela campesina. La escuela campesina és un projecte de SOARPAL, i en la qual s'hi formen els camperols en diferents aspectes: saber quan i què plantar, detectar malalties de plantes o bestiar, valorar si una collita els surt rendible (molts són analfabets i no saben comptar),... Cal tenir present que l'agricultura continua essent la principal activitat econòmica del país. El motiu de realitzar un projecte de reforestació és que durant els últims anys Nicaragua ha patit un gran procés de desforestació, ja que vendre la fusta dels boscos és una manera ràpida de fer diners. La desforestació és molt perillosa, ja que a més de destruir la naturalesa multiplica les possibilitats de riudes o esllavissaments de terres quan hi ha grans pluges.

Al projecte de reforestació hi dedicàvem els matins, això ens deixava les tardes lliures per realitzar altres activitats; tallers de dansa i jocs amb la mainada, reunions amb diferents col·lectius del poble, excursions amb el jovent, visites als pipitos (disminuïts), trobada amb l'Alcaldia, visites a les comunitats rurals, visita a la cooperativa de cafè, entrenaments amb l'equip de futbol,... Les diferents activitats ens van ajudar a conèixer i relacionar-nos millor amb la gent de Palacagüina.

Durant la nostra estada a Palacagüina vam coincidir amb les festes patronals, que equivaldrien a la nostra festa major. A les festes hi havia música, una desfilada hípica i com a Vidreres plaça de toros (la Barrera) i l'elecció de la pubilla (la Reina del maíz). A la Barrera la gent no corre davant dels toros com aquí,

Balls tradicionals de benvinguda.

sinó que s'hi enfilen a sobre a l'estil rodeo nord-americà, una pràctica que resulta molt perillosa.

Després d'un mes de convivència tocava l'hora de tornar a casa, aquest és un moment agredolç, ja que tens ganes de veure la teva gent però alhora

estàs trist per deixar un lloc i una gent amb qui has compartit molt.

Per acomiadar-nos, vam organitzar un sopar on vam cuinar nosaltres, vam fer fruites de patata, amanida de pasta i pa (de motlle) amb tomàquet amb mortadella (l'embotit d'allà).

Apunts sobre Nicaragua de l'Anna i en Josep

Tot i realitzar projectes diferents i estar en dues zones, tots dos hem observat unes característiques que són les següents:

- Després de 16 anys de governs lliberals que han portat a Nicaragua a ser un dels països més pobres i menys desenvolupats de Llatinoamèrica, el passat 5 de novembre el Frente Sandinista de Liberación Nacional va guanyar les eleccions per majoria absoluta i Daniel Ortega es va convertir en el nou president del país. Segurament no estem davant del Frente revolucionari dels 80, però amb totes les seves contradiccions és l'únic capaç de generar un canvi real per a les classes populars i, alhora, aconseguir que Nicaragua torni a caminar amb les seves pròpies cames. Nicaragua s'ha sumat al gir a l'esquerra de Llatinoamèrica, unes terres que comencen a unir-se per demanar respecte. Esperem que aquest cop els Estats Units respectin la voluntat popular i no utilitzin, com van fer els anys 80, el terrorisme d'estat contra Nicaragua.
- Recorda la Catalunya de no fa massa anys: les cases eren molt precàries i plenes de gent, hi vivien tres generacions (els avis, els pares i els nens). A més, la majoria de famílies vivia del camp i tenia un petit hortet i alguns animals.
- El ritme de treball és molt diferent. Ells treballen moltes hores, però amb la poca feina que hi ha no poden tenir gaires ingressos, ja que només viuen

de la terra. Hi ha molt poca indústria i serveis.

- L'alimentació és poc variada. Les famílies mengen el que cultiven de la terra i de l'engreix d'aviram. El menjar està basat amb: arròs i frijoles, tortas (base rodona feta de blat de moro), pollastre i carne de res (vedella), i per beure fresquitos (suc de fruites) i cafè.
 - És un país amb una gran riquesa paisatgística i amb una gent entranyable, però la manca d'infraestructures i la pobresa han fet que el sector del turisme no s'hagi desenvolupat massa. Dels llocs que hem visitat volem recomanar:
 - La ciutat de Masaya, on hi ha dos mercats molt importants amb una gran varietat d'articles propis del país: cafè, rom, hamaques, records,...
 - El volcà de Masaya, que està actiu. Contínuament surt fum i cendres del seu cràter.
 - Les ciutats de Granada i León, aquesta última declarada patrimoni de la humanitat. Molt colonials.
 - Banyar-se a l'oceà Pacífic, on les onades són gegants
- Bé, per acabar voldríem recomanar l'experiència de viatjar a un país del sud amb una ONG, ja que és una manera de conèixer la realitat d'aquests de primera mà i, alhora, participar de projectes encaminats a la construcció d'un món més just i solidari. Per últim, només queda per dir-vos que si voleu alguna informació us la contestarem gratament. "Som el que fem, i sobretot, el que fem per canviar el que som" (Eduardo Galeano).

consultori manzaneque

un espai a càrrec del dr. miquel manzaneque
 consultorimanzaneque@gmail.com

VIDRERES NO EM BARRUFA!!!

M'explico: recentment uns companys i jo ens hem instal·lat còmodament en un jardí d'una urbanització de peculiar estil gaudinià del poble i quina ha sigut la nostra sorpresa quan, en una petita escapada al centre del poble, ens hem adonat que està decorat amb unes torretes grises amb una gran P de pàrquing (hem esbrinat que s'anomenen parquímetres) distribuïdes en diferents zones. A més, també hem pogut comprovar que el nostre color de pell (blau cel) està estampat pels carrers a mode de llargues línies. Li agrairíem que ens poguéss donar una explicació dels parquímetres i de les línies pintades al terra, ja que no entenem quin és el seu significat.

Atentament,
Barrufet Rondinaire

Estimat barrufet rondinaire

Primer de tot, felicitar-lo a vostè i als seus companys per haver-se instal·lat al nostre poble. Vidreres ha estat sempre un lloc d'acollida i amb la seva integració, de ben segur, que guanyarà amb béns tan preuats com els bolets (al·lucinògens o no). La seva pregunta no em sorprèn perquè vostès són gent que vénen de "l'altra banda del món". Aquí les coses són molt diferents que a la seva terra. El significat de les línies al terra és summament senzill. M'explicaré. Hi ha un corredor de cotxes que es diu Fernando Alonso. Estimat i odiat a parts iguals, en Fer-

nando fa dos anys consecutius que és proclamat campió del món de Fórmula 1. En una campanya de màrqueting sense precedents, Briatore (cap de l'escuderia Renault, que és on ell corria fins ara) va decidir que tots els municipis de l'estat fossin "azules". Així doncs, aquestes línies blaves serveixen per aparcar-hi el cotxe i el parquímetre és perquè la gent pagui religiosament uns "calerons" per sentir-se envoltat d'aquestes línies blaves... per sentir-se "azul"... per sentir-se Fernando Alonso. Dins de les línies blaves tot és bonic: et sents un campió, un guanyador nat. Però esperi que la resposta encara no està. Si els parquímetres no funcionen no és perquè l'Ajuntament no els faci funcionar, és perquè Alonso va acabar fixxant l'any passat per McLaren. Quan Briatore va veure que les línies blaves havien perdut el sentit havia de trobar una solució. No podia desapropitar una inversió d'aquestes magnituds. I què va fer? Contractar un pilot finlandès que es diu Kovalainen. La bandera de Finlàndia també conté el color blau (com la de Renault, com l'asturiana). Així doncs, estimat barrufet, no ho dubti, si Kovalainen comença a guanyar curses ja podem anar rascant-nos la butxaca. Haurem de pagar per sentir-nos com aquesta nova promesa del món del motor. De totes maneres li confessaré que jo sempre he sigut de Ferrari, o sigui, que ni em ve ni em va.

Atentament,
Dr. Miquel Manzaneque

Per Sergi Puig

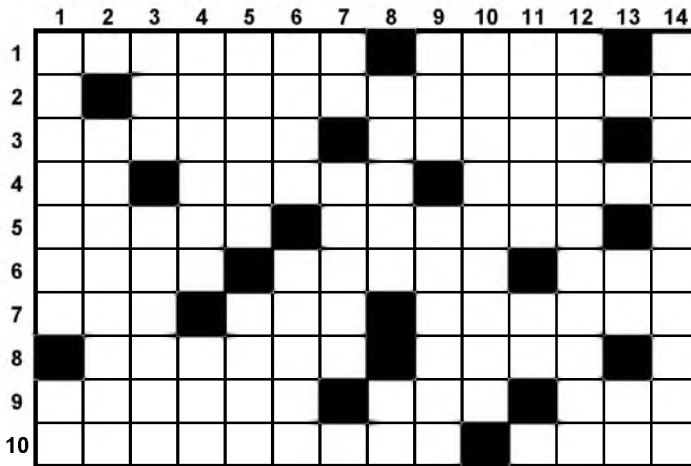
Fem poble tot entretenint-nos

Horizontals.

1. Treballar apressadament, afanyosament. Monarca. Xai. 2. Cuinats d'escudella pagesa que es fan amb un bocí de carn de porc, sagí, patates i mongetes. En molts jocs mata el rei. 3. Són dins la mina. Dialecte català que emigrants menorquins portaren a San Agustín (Florida) el s. XVIII i es parlà més d'un segle. Ni tros, ni rost, tors, ni rots. 4. Funcionari públic que dona fe cobrant. Vocal que usen els muts. Mena de barretina de color morat que a Girona es portava per dormir. 5. Xiulada forta, de molts. Al revés, adverbí quantitatiu ponderatiu. 6. L'est. Gos. Pronominal de primera. Centre de lleis. Insurgent sense geni. 7. Ric que no es pot fer oír. Doctor. Cavall menut, fort o sofert. Heure. 8. Vent. Tenir una cosa a les mans manejant-la barroerament. 9. No usual. Banc llarg amb respatller ample, al revés. L'oest. 10. Cap cosa. Arada, moderna si es mossà i antiga si es plana. Clot.

Verticals.

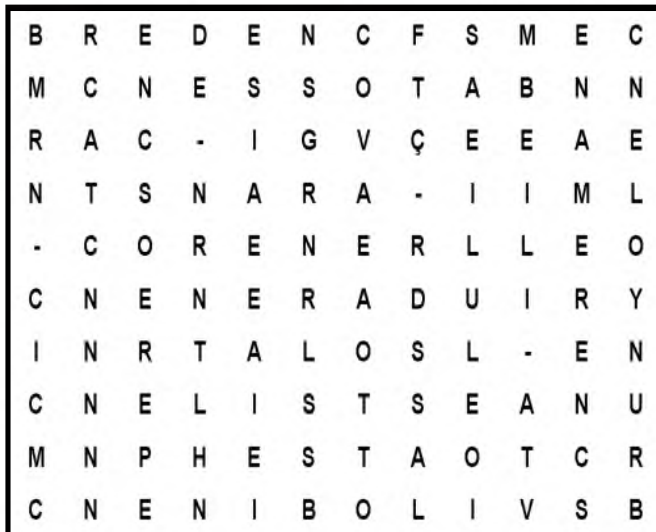
1. Persones joves que van vagabundejant pels carrers endinsant-se pel 10 horitzontals. 2. Interjecció usada per a manifestar estranyesa. Cinema. 3. Família de peixos a la que pertany el rap. Pic de muntanya. Natural de Rússia. 4. Fa anys que ni hi plou així. 5. Remarà endarrere. Limiten el Rec Clar. Escrites al mig del full. 6. Relatiu a la vèrtebra axis. Dany material o moral. 7. Gran riu europeu. Mamífer de la família dels bòvids de cos esvelt i banyes en forma de lira. 8. Aquest hivern han arribat tard. Indret. Centre d'estudis. 9. Pla del nivell que ateny una cosa. Amo respecte als seus criats. 10. Acusatiu i datiu de segona. No gaire gamarús. Planta exòtica cultivada com a ornamental. 11. D'os, al revés. Llatina de Vidreres. Cosa que no es pot dir. 12. Orenetes. 13. Panotxa sense gra, capsot, rapa de raïm. Cercle tancat. 14. Persona aturada, que fa nosa, inútil, en una paraula, estaferm.

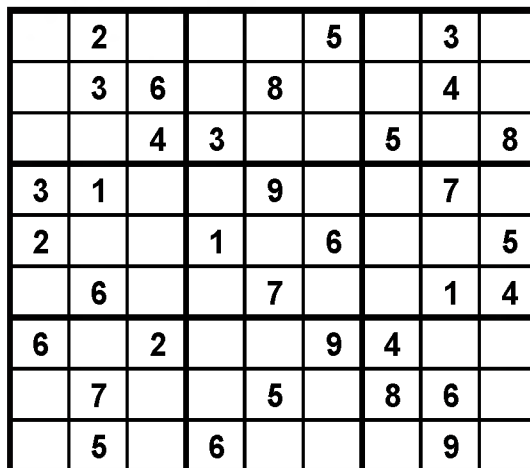
Una dita dins la sopa

C. LLUÍS

Hi heu de trobar els gentilicis corresponents a: Amer, Breda, Brunyola, caldes de Malavella, Fogars de Tordera, Maçanet de la Selva, osor, Riudarenes, Sant Hilari Sacalm, sils, tossa de Mar i Vilobí d'Onyar. I amb les lletres escadusseres heu de poder llegir un conegut refrany.

Sudoku C. LLUÍS

Com s'hi juga:

Cal omplir les caselles buides amb els números de l'1 al 9 sense repetir-ne cap en una mateixa fila, columna o quadre interior.

Solucions a la pàgina 46

Activitats

de gener a març de 2007

21 de gener

17.30

TEATRE DEL CASINO

TEATRE INFANTIL: "ELS MÚSICS DE BREMEN"

RIALLES VIDRERES

26 de gener

17.30

CASAL DE JUBILATS

BALL - BERENAR

CASAL DEL JUBILAT I PENSIONISTA

26 de gener

21.30

SALA D'ACTES DE L'AJUNTAMENT

EL PLA ENERGÈTIC DE CATALUNYA I LA MAT

SALVEM EL PLA I GRUP VITRARIS

27 de gener

22.00

TEATRE DEL CASINO

CONCERT: LAS MIGAS

AJUNTAMENT DE VIDRERES

28 de gener

17.00

CENTRE CÍVIC

AUDICIÓ

ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA DE VIDRERES

28 de gener

18.00

TEATRE DEL CASINO

TEATRE: "GENTE BIEN", DE SANTIAGO RUSINYOL

A CÀRREC DEL GRUP TEATRAL LA CUCA DE LLUM

GRUP TEATRAL VIDRERENC

31 de gener

21.30

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA

CLUB DE LA LECTURA

BIBLIOTECA VIDRERES

1 de febrer

18.00

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA

CONTES DE LA JUNGLA

BIBLIOTECA VIDRERES

2 de febrer

21.00

CASINO LA UNIÓ - SALA DE LA BIBLIOTECA

CAFÈ FILOSÒFIC

GRUP VITRARIS

3 de febrer

22.00

TEATRE DEL CASINO

TEATRE - CONCERT: ROGER MAS

AJUNTAMENT DE VIDRERES

4 de febrer

17.00

TEATRE DEL CASINO

FESTA DE LA CANDELERA: SARDANES I BALL

BELLA DANSA

4, 11, 18, 25 de febrer

17.30

CASAL DE JUBILATS

BALL DE TARDA

CASAL DEL JUBILAT I PENSIONISTA

4, 11, 18, 25 de febrer

07.00

ANTIGA CASERNA DE LA GUÀRDIA CIVIL

EXCURSIONS PER DIFERENTS

ENTORNS NATURALS

GRUP EXCURSIONISTA VIDRERES

(+ info. 647 580 668)

Del 9 al 23 de febrer

MATÍ I TARDA

TEATRE DEL CASINO

EXPOSICIÓ: ELS CASTELLS DE LA SELVA

AJUNTAMENT DE VIDRERES

10 de febrer

22.00

TEATRE DEL CASINO

CONCERT: EM DIC ERIK SATIE

AJUNTAMENT DE VIDRERES

15 de febrer

18.00

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA

CARNESTOLTES PLE DE CONTES

BIBLIOTECA VIDRERES

16 de febrer

22.00
SALA D'ACTES DE L'AJUNTAMENT
**HISTÒRIA I NOVETATS ARQUEOLÒGIQUES
AL CASTELL DE SANT ISCLE DE VIDRERES**
GRUP VITRARIS

17 al 20 de febrer

DIVERSOS ESPAIS
**FESTES DEL RANXO – CARNAVAL
(PROGRAMACIÓ A PART)**
COMISSIÓ DEL RANXO

18, 20 de febrer

MATÍ I TARDA
SALA D'ACTES DE L'AJUNTAMENT
EXPOSICIÓ DE CERÀMICA I TAPISSOS
AJUNTAMENT DE VIDRERES

23 de febrer

21.30
TEATRE DEL CASINO "LA UNIÓ"
CINE FÒRUM: Cicle Kubric.
"SENDEROS DE GLORIA"
GRUP VITRARIS

23 de febrer

17.30
CASAL DE JUBILATS
BALL – BERENAR
CASAL DEL JUBILAT I PENSIONISTA

24 de febrer

22.00
TEATRE DEL CASINO
CONCERT: BLACKBIRDS
AJUNTAMENT DE VIDRERES

25 de febrer

MATÍ
CASTELL DE SANT ISCLE
VISITA GUIADA AL CASTELL DE SANT ISCLE
GRUP VITRARIS
I CENTRE D'ESTUDIS SELVATANS

25 de febrer

17.00
CENTRE CÍVIC
AUDICIÓ
ESCOLA MUNICIPAL
DE MÚSICA DE VIDRERES

25 de febrer

17.30
TEATRE DEL CASINO
TEATRE INFANTIL: "EN COLORS"
RIALLES VIDRERES

28 de febrer

14.00
PLAÇA LLUÍS COMPANYS
REPARTIMENT DEL RANXO
COMISSIÓ DEL RANXO

1 de març

18.00
BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
EL SOLET RIALLER
BIBLIOTECA VIDRERES

2 de març

21.00
CASINO LA UNIÓ
SALA DE LA BIBLIOTECA
CAFÈ FILOSÒFIC
GRUP VITRARIS

4 de març

17.00
TEATRE DEL CASINO
FESTA FI D'HIVERN:
SARDANES I BALL
BELLA DANSA

4, 11, 18, 25 de març

07.00
ANTIGA CASERNA DE LA GUÀRDIA CIVIL
**EXCURSIONS PER DIFERENTS
ENTORNS NATURALS**
GRUP EXCURSIONISTA VIDRERES
(+ info 647 580 668)

5 de març

22.30
SALA TEATRE CASINO LA UNIÓ
**CONCERT DE
SUPERSUCKERS**
SOROLL

8 de març

22.30
TEATRE DEL CASINO
CONCERT: BOB LOG III (USA)
SO"R"OLL

11, 18 i 25 de març

17.30
CASAL DE JUBILATS
BALL DE TARDA
CASAL DEL JUBILAT I PENSIONISTA

11 de març

19.00
TEATRE DEL CASINO
TEATRE: CLOCHARD
AJUNTAMENT DE VIDRERES

15 de març

18.00
BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
VA DE TINTIN
BIBLIOTECA VIDRERES

16 de març

21.30
TEATRE DEL CASINO "LA UNIÓ"
CINE FÒRUM: Cicle Kubric.
"LOLITA"
GRUP VITRARIS

17 de març

22.00
TEATRE DEL CASINO
CONCERT: JOSEP THIÓ
AJUNTAMENT DE VIDRERES

18 de març

17.30
TEATRE DEL CASINO
TEATRE INFANTIL: "LA BELLA DORMENT"
RIALLES VIDRERES

22 de març

18.00
BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
TALLER PER APRENDRE
A EXPLICAR CONTES
BIBLIOTECA VIDRERES

23 de març

21.30
TEATRE DEL CASINO "LA UNIÓ"
HOMENATGE A M. MARTÍ I POL.
ESPECTACLE POÈTIC - MUSICAL.
"EL RIU PERDUT"
GRUP VITRARIS - AJUNTAMENT DE VIDRERES

25 de març

18.00
TEATRE DEL CASINO
ACTUACIÓ DE LA CORAL SANT JAUME
DE LA PARRÒQUIA DE SALT
GRUP TEATRAL VIDRERENC

25 de març

17.00
CENTRE CÍVIC
AUDICIÓ
ESCOLA MUNICIPAL
DE MÚSICA DE VIDRERES

28 de març

21.30
BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
CLUB DE LA LECTURA
BIBLIOTECA VIDRERES

30 de març

17.30
CASAL DE JUBILATS
BALL - BERENAR
CASAL DEL JUBILAT I PENSIONISTA

31 de març

22.00
TEATRE DEL CASINO
CONCERT: MUSHKA
AJUNTAMENT DE VIDRERES

SOLUCIONS ENTRETENIMENTS

7	8	4	3	2	5	1	6	9
6	1	3	8	7	9	4	5	2
2	9	5	4	6	1	3	8	7
4	2	6	5	1	3	9	7	8
8	5	9	6	4	7	2	1	3
1	3	7	2	9	8	5	4	6
5	6	8	9	3	4	7	2	1
9	4	1	7	8	2	6	3	5
3	7	2	1	5	6	8	9	4

Solució Sudoku

10	R	E	S	L	L	A	U	R	A	S	O	T		
9	I	N	U	S	U	A	L	O	C	S	E	O		
8	A	I	R	E	M	A	N	Y	C	L	A	R		
7	R	C	D	R	P	O	N	I	O	C	I			
6	E	C	A	E	M	E	I	N	S	U				
5	X	I	U	L	A	D	I	S	S	A	E	U		
4	N	O	T	A	R	I	U	G	O	R	R	A		
3	I	N	M	A	O	N	E	S	S	O	R	T		
2	R	E	V	E	I	X	I	N	A	T	S	A		
1	T	R	E	S	C	A	R	R	E	I	B	E		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Solució mots encruats

Frase fetra: Sembra vents i colliràs tempestats

calderí.

Solució SOPA DE LLETRES:
Solució: xbredenc, fossenc, rüdarenc, silenci, vilobinenc, amerec, brunyolenc, fogarenc, macanellenc, hilarrenc, osorenc,

Nadal 2006

Aquesta era una de les postals més típiques de Vidreres a finals dels anys seixanta i principis dels setanta. El camp, la indústria Ram i l'església n'eren els protagonistes. Avui, però, no és possible repetir aquella fotografia des de la mateixa perspectiva perquè, per sort o per desgràcia, els camps de Can Moragues estan urbanitzats i edificats. Són coses del progrés!

